

■ Recht op veiligheid

Franstalig veto
tegen
kordate aanpak
Lees meer op blz. 4-7

■ Inhoudstafel

3 **Woord van de
voorzitter**

4 **Analyse**
Recht op
veiligheid

8 **Actua kort**

10 **Vraaggesprek**
Bart Maddens
over “zijn”
strategie

16 **Uit de
parlementen**

20 **Economie**
Welvaart
verzekeren

22 **Vlaams Belang**
in actie

23 **Vlaams Belang**
Jongeren

28 **Dossier**
Colloquium O₂
De Ordelijke
Opdeling

32 **Opinie**
Johan Sanctorum

36 **Buitenland**
Verenigde Staten

40 **Ja & neen**

42 **Boek &
tijdschrift**

43 **Zogezegd**

46 **Kalender**

48 **Politieke
vrienden**

Woord van de voorzitter

■ Twintig jaar later...

Nultolerantie. Snelrecht. Minderjarige criminelen aanpakken. Naar aanleiding van het toenemende geweld in Brussel struikelden de traditionele partijen (de groenen inclusief) over elkaar in het formuleren van drastische maatregelen. Kreeg u daarbij ook een gevoel van herkenning? Inderdaad: zij vroegen om recepten die onze partij twintig jaar geleden al bepleitte. Destijds werden onze voorstellen weggehoond en als onrealistisch of als platte propaganda bestempeld. Het kan verkeren, wist Bredero al.

Het is al meermaals herhaald, net omdat het de waarheid is: het zijn

de thema's van het Vlaams Belang die vandaag de politieke actualiteit bepalen. Wij hebben altijd al gelijk gehad, en zelfs onze meest virulente tegenstanders moeten dat stilaan - zij het schoorvoetend - toegeven. Vooralsnog blijft het echter bij woorden. Om onze voorstellen ook daadwerkelijk in praktijk te brengen, moet het Vlaams Belang nóg sterker worden. We weten wat ons te doen staat.

Bruno Valkeniers
Voorzitter Vlaams Belang

■ Alleen Vlaanderen wil harde aanpak

Het gaat van kwaad naar erger in Brussel. Verschillende wijken (zijn) geworden tot vrijhavens voor criminelen van alle slag. De verantwoordelijkheid van de politiek is verpletterend.

De feiten zijn gekend. In een vuurgevecht, waarbij één agent en één voorbijganger gewond raken, wordt de voortvluchtige gevangene en overvaller Hassan Bouaïnine doodgeschoten. De daaropvolgende dagen zijn er aanhoudende rellen met ‘jongeren’. Rond dezelfde periode raakt de verhuis bekend van een industriële hogeschool omdat de studenten stelselmatig geterroriseerd worden door allochtone jongerenbendes die bewust mikken op “studenten met een Europees uiterlijk.”

Enkele dagen later is het alweer prijs. Tijdens een wilde achtervolging vuren gangsters verschillende keren met een kalasjnikov-machinegeweer op een politietrouille, waarbij een agent door drie kogels wordt geraakt.

‘Faits divers’

In tegenstelling tot de Vlaamse media, waar het toenemende veiligheidsprobleem in Brussel voorpaginanieuws is, werd er in de Franstalige pers in het beste geval slechts in de rubriek ‘gebroken armen en benen’ over bericht. Eenzelfde scheidslijn tekende zich af in het politieke landschap. Na de opeenvolgende reeks zware feiten klonk in Vlaanderen steeds meer de roep om een harde aanpak van de criminaliteit, en wel in die mate zelfs dat nu ook partijen als Groen! en de SP.a - vele jaren na het Vlaams Belang - voor nultolerantie pleiten. In schrill contrast daarmee stonden de reacties aan Franstalige kant. Zo bestempelde het PS-boegbeeld Moureaux de reacties vanuit Vlaanderen als “hysterisch”, terwijl Brussels PS-burgemeester Thielemans – dezelfde die 700 (!) agenten mobiliseerde om een vreedzame manifestatie van het Vlaams Belang uiteen te ranselen – het zelfs bestond om de gebeurtenissen te bestempelen als ‘faits divers’.

Lippendienst

Geconfronteerd met de grote publieke verontwaardiging in Vlaanderen, kondigden de ministers Stefaan De Clerck

(CD&V) en Annemie Turtelboom (Open VLD) met veel poeha een beleid van nultolerantie aan. Nog geen dag later echter had het aangekondigde actieplan – dat overigens slechts van toepassing is op enkele wijken in Anderlecht – reeds alle geloofwaardigheid en afschrikking verloren. Een zerotolerantie afkondigen heeft immers weinig zin als niet tegelijk de omstandigheden worden geschapen die zo'n beleid mogelijk maken. En precies daaraan ontbreekt het. Er is immers geen sprake van de noodzakelijke rechters voor Brussel, evenmin als van extra celcapaciteit, om van een deugdelijk jeugdsanctierecht nog maar te zwijgen. Wat baat het dat de politie boeven arresteert als er geen rechter is om een vonnis te vellen? En wat baat een vonnis als de straffen niet worden uitgevoerd wegens een gebrek aan plaats in de interneringsinstellingen? Een beleid van nultolerantie is slechts hard te maken als de opgepakte criminelen op korte

termijn berecht worden en hun straf ook moeten uitzitten.

De eindeloos herhaalde Vlaamse verzuchtingen (onder meer over snelrecht en jeugdsanctierecht) zijn echter telkens weer op een Franstalig veto gebotst, net als de broodnodige vorming van één Brusselse politiezone. Terwijl alle experts het erover eens zijn dat de fusie van de zes bestaande zones de efficiëntie en dus de veiligheid zou verhogen, komt die er niet omdat de Franstalige (veelal PS-)burgemeesters absolute heersers willen blijven op 'hun' grondgebied.

Aangezien enkel Vlaanderen gewonnen is voor een lik-op-stuk-beleid en premier Letermé had laten weten boven het 'communautaire gekibbel' te willen staan, stond bij voorbaat vast dat het overleg van de regeringstop weinig of niets concreets zou opleveren. En zo gebeurde ook. Het

Analyse

enige resultaat dat het groots aangekondigde overleg ondertussen wél heeft opgeleverd, is dat de politievakbonden, de jarenlange loze beloftes grondig beu, een nationale staking in het vooruitzicht stellen.

Jan Schonkeren, voorzitter van de politievakbond VSOA, was eerder ook al

messcherp voor de beleidspartijen. Niet ten onrechte beweerde Schonkeren dat de Belgische politiek al decennia aanmoddert en verantwoordelijk is voor alles wat fout gaat bij Justitie. Nochtans is het duidelijk wat er moet gebeuren: het “uitschot” moet van de straat worden gevergd. “Het probleem is dat België daarvoor geen adequate wetgeving heeft,” al-

Wie na de recente reeks zware geweldsdaden in Brussel de media volgde, zou gedacht hebben dat het veiligheidsprobleem in Brussel voor heel wat politici en journalisten als een donderslag bij heldere hemel kwam. Een partij die het probleem ondertussen reeds bijna twintig jaar bij naam noemt en voor de huidige escalatie heeft gewaarschuwd, kwam niet aan

bod in de berichtgeving, laat staan in de debatten.

Tijdens een persconferentie analyseerde ons Brussels Parlements lid Dominiek Lootens samen met de Kamerleden Filip De Man en Bart Laeremans de huidige situatie en werden enkele concrete (nood)maatregelen naar voor geschoven:

- *Een geloofwaardige nultolerantie in alle Brusselse wijken*
- *Extra ondersteuning en mankracht voor politie en magistratuur*
- *Onmiddellijke uitbreiding van de gevangenscapaciteit*
- *Invoering van snelrecht*
- *Invoering van een daadwerkelijk jeugdsanctierecht*
- *Gecoördineerde aanpak van de illegale economie in Brussel*
- *Daadwerkelijke repatriëring van criminele vreemdelingen*
- *Splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde, waardoor het parket van Brussel zich volledig kan toespitsen op Brussel.*

dus Schonkeren. In interviews schetste de moegetergde man een ontluisterend beeld van de huidige situatie. Sommige politici beweren nog steeds dat er geen sprake is van zogenaamde 'no go-zones', maar in de praktijk zijn die er zeker wel: "De wijkagenten durven niet meer in uniform de straat op omdat dat als een rode lap op een stier werkt. Als een combi alleen achtergelaten wordt, wordt hij beschadigd. We moeten dus met minstens twee ploegen ter plaatse gaan, en dat vinden ze dan een 'ongehoorde provocatie'. Ze slaan de straatverlichting stuk om hun deals in het donker te kunnen doen."

Straffeloosheid

Ruim tien jaar geleden, in juni 1999, wonnen de liberalen de verkiezingen met een doorslagje van het programma van het toenmalige Vlaams Blok. Bij de publieke opinie waren de verwachtingen hoog gespannen over de veiligheidsplannen van 'witte ridder' Marc Verwilghen. Maar de partij van Guy Verhofstadt loste die verwachtingen allerminst in. De liberalen maken al een decennium onafgebroken deel uit van de federale regering, maar durfden nooit in te gaan tegen de almachtige Parti Socialiste.

Dat er in de praktijk niets is veranderd, bleek overigens al snel toen tijdens het eerste weekendje nultolerantie twintig 'jongeren' werden opgepakt en... er twintig weer werden vrijgelaten. Geef toe, men zou als agent voor minder zijn kepie aan de haak hangen. Ook de beste propagandastunt kan niet verbergen dat in dit land nog steeds een feitelijk gedoogbeleid voor straatcriminaliteit wordt gevoerd. ■

Actie

“Met de opeenvolgende ministers van Justitie is het al dertig jaar hetzelfde: je denkt dat het niet erger meer kan, maar dat wordt door de volgende met brio van tafel geveegd. Als je alles meent te hebben gehad, komt Stefaan De Clerck.” Het zijn de woorden van journalist Koen Meulenaere, enkele maanden geleden in het weekblad Knack. Meulenaere schrijft wel meer al lachend de waarheid.

De man in de straat, zeker in onze grootsteden, is het lachen echter al lang vergaan. Zoals u op de voorgaande bladzijden van dit magazine kunt lezen, is het veiligheidsbeleid in dit land een echte catastrofe. Als enige geloofwaardige partij legde het Vlaams Belang, zoals we dat al vele jaren doen, concrete voorstellen ter bestrijding van de criminaliteit op tafel. De tijd van wollige praatjes is voorbij: het is hoog tijd dat de politici tot actie overgaan.

Inzake het behoud van onze economische welvaart is het evengoed vijf voor twaalf. In dit Vlaams Belang Magazine gaat er vanzelfsprekend aandacht naar de sluiting van Opel Antwerpen en naar de oorzaken ten gronde: de torenhoge lasten in dit land. Verder vindt u onder meer een lezenswaardig vraaggesprek met politicoloog Bart Maddens over de strategie die Vlaanderen uit de Belgische impasse kan leiden.

De redactie

Liefde is blind

Het VRT-programma 'In Godsnaam, de islam' deed nogal wat stof opwaaien. Annemie Struyf volgde daarin Linsy Daman, een jong Vlaams meisje dat zich tot de islam bekeerde, en Abdelali Jahoub, haar kersverse Algerijnse echtgenoot. Linsy leerde Abdel kennen via een islamitische datingsite en stapte 12

dagen later in het islamitische huwelijksbootje. Elf maanden later trouwden ze voor de wet - wat eigenlijk niet mag. Jahoub was dolgelukkig met zijn erg gehoorzame bruid én met de verblijfsvergunning die hij nu op zak had. Intussen blijft de vraag vooral waarom een jong meisje in de bloei van haar leven zelf kiest voor de religieuze dwangbuis van de islam. Hoe blind kan liefde zijn?

Pesterijen

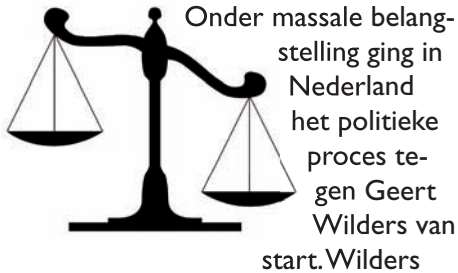
In plaats van criminelen van de straat te plukken, houdt de overheid zich in dit land bezig met het pesten van eerbare burgers. In Zottegem kreeg een dame een parkeerboete omdat de parkeerschijf verdween onder het dikke pak sneeuw dat op haar auto was gevallen. En "het parkeerbewijs moet altijd zichtbaar zijn"... In Bilzen bakken ze het nog bruiner. Daar hebben ze met een verrekijker de jacht geopend op chauffeurs die zonder autogordel rijden. "We noemen onze politiemannetjes met de verrekijker in onze vaktermen wel 'de verklikker', maar het is echt niet om de mensen te jennen dat we dit doen", zegt een politiewoordvoerder. Nee hoor, hoe kom je erbij?

"Sale Flamand"

"Generaties lang woont mijn familie in Brussel. Maar zodra ik met pensioen ga, ben ik weg. Mijn 17-jarige zoon vertrekt nu al. Hij gaat naar Gent op school", zegt een boze dame die bij de VRT werkt in de krant. "In Brussel wordt mijn zoon constant lastig gevallen. Een keer of tien per dag krijgt hij te horen: 'sale Flamand'. Of er wordt gespuwd naar hem. Twee weken geleden is hij samen met zijn vriendin aangevallen door een groepje allochtonen, nauwelijks 14 jaar oud. En zwaar geslagen.(...) Het ergste is dat de schuld hiervoor bij Marokkaanse allochtonen ligt. Voor iemand die zo multicultureel ingesteld is als ik, is dat een pijnlijke vaststelling. Maar ze pesten ons weg..." Het heeft lang geduurd, maar veel mensen worden nu wakker met een pijnlijke multiculturele kater.

Wilders-proces

wou een hele lijst getuigen oproepen, waaronder bekende islamologen en Mohammed Bouyeri, de moslimextremist die Theo van Gogh vermoordde. Daarmee wou Wilders aantonen dat hij alleen maar de waarheid vertelt over het onverdraagzame en gewelddadige karakter van de koran en de islam. En, zo stelde Wilders in zijn verdediging, "voor het vertellen van de waarheid kan je niet veroordeeld worden". Het Openbaar Ministerie is als de dood voor een 'showproces' en heeft vijftien van de achttien getuigen afgewezen. Wat Wilders dan weer munitie geeft om te zeggen dat hij geen eerlijk proces krijgt. Het proces werd intussen met enkele maanden uitgesteld maar had er eigenlijk nooit mogen komen. Wordt vervolgd...

Racismewet? Een misbaksel

De Nederlandse jurist Jochen Vrielink (K.U.Leuven) heeft in een uitgebreide studie brandhout gemaakt van de Belgische racismewet. België profileerde zich de voorbije jaren tot het dapperste jongetje van de Europese antiracismeklas. Het gevolg is dat antiracisme- en discriminatiewetten volledig ontspoord zijn. De wet wordt in 80% van de gevallen toegepast op uitlatingen. Men beteugelt dus woorden, maar veel minder daden. We glijden dan ook af naar een samenleving die liever opinies bestraft dan criminaliteit en (racistisch) geweld. Zo lekte uit dat allochtone jongeren in Anderlecht doelbewust studenten "met een Europees uiterlijk" aanvallen en beroven. Geen nood. Jozef De Witte heeft zijn blauwhelmen van het CGKR meteen gemobiliseerd om dat racisme met tak en wortel uit te roeien. Grapje...

Staat als drugdealer?

"De overheid kan het druggebruik zelf kanaliseren, onder meer door staatswinkels te organiseren waar je drugs kunt krijgen en waar je zelf de kwaliteit kan controleren." Dat zegt Economieprofessor Paul De Grauwe. De prof stelt dat drughandel winstgevend is omdat die zich nu afspeelt in het illegale circuit. Depenalisering en - feitelijke - legalisering zouden drugs uit de greep van de criminaliteit halen. Maar dat is onzin, zo blijkt uit meer dan 20 jaar gedoogbeleid in Nederland. Cannabishandel en -teelt zijn stevig in handen van de onderwereld. Bovendien kennen we nog wel wat illegale en lucratieve activiteiten. Als we de economische logica van vraag en aanbod volgen, moet de overheid binnenkort ook zelf wapenhandel, mensen-smokkel en vrouwenhandel organiseren. Vandaag drug-dealer, morgen pooier?

Bart Maddens
over “zijn”
strategie.

■ “Laat ons voor één keer die Vlaamse meerderheid gebruiken.”

Bart Maddens doceert Politieke Wetenschappen aan de K.U. Leuven maar verwierf vooral naam en faam met de naar hem genoemde strategie.

Hoe bent u tot de strategie gekomen die nu uw naam draagt?

Toen ik het opiniestuk ‘On n’est deman-deur de rien’ (*De Standaard*, 3 maart 2009) schreef, trapte ik in feite een open deur in omdat de dialoog van gemeenschap tot ge-meenschap die Kris Peeters had opgestart, finaal was mislukt. De niet-benoeming van die drie Franstalige burgemeesters in de Vlaamse Rand werd door de Franstaligen aangegrepen als een alibi. Het was evident dat de Vlamingen na de verkiezingen niet doodleuk die dialoog zouden verder zetten nadat de Franstaligen sinds de verkiezingen van 2007 niets anders hadden gedaan dan een nogal perfide kat-en-muis-spelletje spelen met de Vlamingen. Ik heb getwijfeld of ik dat artikel zou schrijven omdat ik vond dat het nogal triviaal was. Toch is er een overweldigende reactie op gekomen. Guy Celen, van het *Aktiekomitee Vlaamse Sociale Zekerheid*, heeft er de term Maddens-doctrine opgeplakt, wat ik zelf nogal een ongelukkige term vind. Ook Eric De-

foort heeft dat op de VVB-conventie in Antwerpen eind mei herhaald. Een week voor de verkiezingen heeft Bart De Wever dat overgenomen.

Wat is de Maddens-strategie?

De Maddens-strategie omvat verschillende componenten. Er is ten eerste de budget-taire component: niets bijdragen tot het wegwerken van het federale overheids-tekort door overschotten te boeken. Ten tweede heb je het systematisch gebruiken van belangenconflicten wanneer de fede-rale overheid op het terrein komt van de Vlaamse bevoegdheden. Ten derde heb je ook het maximaal invullen van de eigen be-voegdheden zoals bijvoorbeeld op vlak van de kinderbijslag. En dan ten vierde, als je mijn oorspronkelijk artikel van maart 2009 leest, zal je merken dat ik sterk de nadruk leg op Brussel-Halle-Vilvoorde. Dat is een onderdeel van die strategie: binnen het in-stitutionele status quo hebben we de Frans-taligen niet nodig om BHV te splitsen. Laat

Vraaggesprek

ons voor een keer die Vlaamse meerderheid gebruiken, voor een keer dat het kan. Voor de meeste communautaire materies kan dat niet en is er een dubbele meerderheid nodig. Je moet dus die vier componenten samen zien.

De eerste vraag die zich stelt bij de Maddens-strategie is: wat als de Franstaligen gewoon mee afwachten? Sta je dan niet aan de kant?

Ik maak mij sterk dat, als men deze strategie volgt, de federale regering voortdurend onder communautaire hoogspanning zou staan en binnen de kortste keren het communautaire dynamiet zich zo hoog opstapelt dat een grote staatshervorming onvermijdelijk is. Stel dat Vlaanderen die aanvullende kinderbijslag of een hospitalisatieverzekering zou invoeren, een soort embryonale sociale zekerheid.

Dan kan je er donder op zeggen dat de Franstaligen een belangenconflict zouden inroepen. Door instrumenten te gebruiken die Vlaanderen heeft, kun je het Belgische politieke systeem voortdurend onder communautaire hoogspanning plaatsen. Dan verwacht ik dat die staatshervorming niet zo lang op zich zal laten wachten. Je ziet

dat doorheen de gehele geschiedenis van de staatshervormingen, vanaf 1970: een grote staatshervorming is pas mogelijk als er voldoende communautaire druk op de ketel zit. Kijk naar de staatshervorming van 1988-89, toen had je communautaire conflictstof die gedurende de hele jaren 80 was opgestapeld, de zaak Happart enz. Dat is dan op een bepaald moment ontijdig door de staatshervorming van '88-'89, de grootste die er tot nu toe geweest is. Maar een keer dat de druk van de ketel was, dan zie je dat die pudding weer inzakte.

Ziet u de Vlaamse regering nog werk maken van die Maddens-strategie?

Het feit dat CD&V, bij monde van voorzitter Marianne Thyssen, op een bepaald moment heeft gezegd: "Wij zijn geen voorstander van de Maddens-doctrine", kan ik

ergens begrijpen omwille van de sfeer van diabolisering daarrond. Maar op zich is dat niet belangrijk. De vraag is of CD&V en SP.a zullen doen wat er in het Vlaams regeerakkoord staat. Er staat in het Vlaams regeerakkoord niet zoveel over de staatshervorming maar wat er in staat is behoorlijk explosief. Juist omdat er zo weinig in

Ik maak mij sterk dat, als men mijn strategie volgt, de federale regering voortdurend onder communautaire hoogspanning zou staan.

staat, is elk woord van belang. De maximale invulling van de eigen bevoegdheden staat daar heel expliciet in. Daar staat niet in: we gaan dat overwegen of we gaan dat onderzoeken of we gaan een soort commissie oprichten om dat te bekijken. Nee, daar staat in: we gaan dat doen. Dat is niet iets dat een jaar moet worden uitgesteld. De budgettaire mogelijkheden zullen er pas zijn vanaf 2012 maar dat neemt niet weg dat het wetgevende werk nu al kan en moet gebeuren. Er had eigenlijk voor het einde van 2009 een voorontwerp moeten zijn rond bijvoorbeeld die aanvullende kinderbijslag. Dat was er niet. Men zou toch beginnen denken dat men dat op de lange baan schuift.

U heeft het in uw boek ‘Omfloerst separatisme?’ ook over de V-partijen. Hoe ziet u de positie van het Vlaams Belang in het Vlaams Parlement?

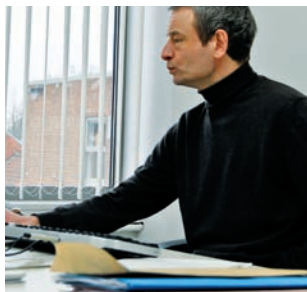
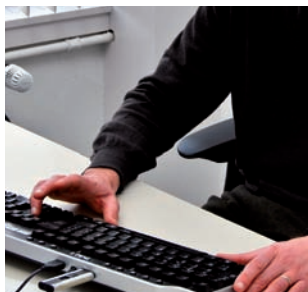
Ik denk dat de huidige constellatie niet zo slecht is. Je hebt enerzijds N-VA die een meer pragmatische politiek voert, die via deelname aan de macht probeert iets te verwezenlijken. Anderzijds heb je twee partijen: Lijst Dedecker en de Vlaams-nationale zweepartij Vlaams Belang die er voor zorgen dat de N-VA op scherp blijft. Ik heb daarstraks verwezen naar de derde fase van de staatshervorming aan het einde van de jaren 80. Ik denk dat indien het

Vlaams Blok toen al een sterke partij zou zijn geweest, dat dan wellicht de Volksunie sneller uit de regering zou gestapt zijn of zich minder in het ootje hebben laten nemen. Maar op dat moment, eind jaren 80, was het Vlaams Blok nog relatief klein. Het is pas in 1991 dat het Vlaams Blok is doorgebroken. De Volksunie als Vlaams-nationale partij had in de jaren 80 niet echt een noemenswaardige zweepartij. Dat heeft de N-VA nu wel. De N-VA weet dat wanneer ze zich nestelen in die Vlaamse regering, zonder iets te realiseren, het Vlaams Belang en LDD daarvan zullen profiteren. Dat vind ik, vanuit Vlaamsgezind oogpunt, geen slechte constellatie.

Veel hangt af van de CD&V...

De sleutel ligt bij CD&V. Ik kan mij voorstellen dat die stijging van de V-partijen zal verdergaan. Nu zitten die partijen aan 45 op 125 zetels. De magische drempel van 63 zetels, de absolute meerderheid, is niet meer zover af. Maar je zal mij niet horen zeggen dat het een mathematische zekerheid is dat bij de volgende verkiezingen die V-partijen nog verder zullen vooruitgaan en dan misschien binnen tien jaar de absolute meerderheid zullen hebben. Dat kan zijn maar dat is niet zeker. Het succes van de N-VA is nogal sterk verbonden met de figuur van Bart De Wever. Het momentum van LDD is een beetje voorbij. Het Vlaams Belang is de

Vraaggesprek

jongste tijd ook nogal ten prooi gevallen aan intern geruzie. Dat maakt dat hoe dan ook de sleutel bij CD&V ligt. Je ziet dat daar de Vlaamsgezinde en Belgischgezinde krachten elkaar min of meer in evenwicht houden. Het feit dat de N-VA werd opgenomen in de Vlaamse regering en dan uiteindelijk een aantal dingen heeft kunnen doordrukken in het Vlaams regeerakkoord, tegen de zin van Herman Van Rompuy in, wijst erop dat op dat moment de Vlaamsgezinde krachten hun slag hebben thuisgehaald. Maar als Marianne Thyssen nu zegt: “Er is geen sprake

meer van dat we de BHV-wet eenzijdig zullen goedkeuren”, dan is dat natuurlijk een capitulatie van jewelste. Het is duidelijk dat haar partij weer een Belgischgezinde richting inslaat. Dat is zo voortdurend een flip-flop-gedrag waarbij je moet hopen dat ooit de balans definitief overhelt naar het Vlaamsgezinde kamp.

De sterke man is wel Kris Peeters. De vraag is wat hij de komende jaren zal doen.

Ik ben blij dat Peeters al verschillende keren heeft gezegd dat hij niet de ambitie heeft om

federaal premier te worden, omdat voor hem het Vlaamse premierschap even belangrijk is als het Belgische premierschap. Later heeft dat ook herhaaldelijk gezegd en is uiteindelijk dan toch overstag gegaan onder druk van zijn eigen partij. Hij heeft achteraf gezien een enorme politieke fout gemaakt. Hij was populair als Vlaams minister-president. Door naar dat snel afbrokkelende Belgisch niveau over te stappen, heeft hij in feite zijn eigen ruiten ingestampt. Ik hoop

Ik denk dat het probleem Brussel in een confederatie een moeilijk en complex probleem is, maar een technisch en een oplosbaar probleem.

dat Kris Peeters daar de nodige lessen uit zal trekken en als evident politiek leider in

Vlaanderen minister-president zal blijven in plaats van over te stappen naar dat zieltoegende federale niveau.

Tot slot, hoe ziet u de positie van Brussel?

Om te beginnen is Brussel de belangrijkste reden waarom ik denk dat een confederaal systeem onvermijdelijk zal zijn. Als je kijkt naar het Warandemanifest, dat meestal wordt gezien als een separatistisch manifest, dan wordt daar ook uitgegaan van een vorm van medebeheer door Vlamingen en Franstaligen. Medebeheer betekent dat je terechtkomt in een vorm van confederatie,

waar er een verdrag zal moeten zijn tussen Franstaligen en Vlamingen over het gezamenlijke bestuur van de gemeenschappelijke hoofdstad Brussel. Dat is echter niet zomaar een klein detail. Het gezamenlijk beheer van Brussel en alle problemen die daarbij komen kijken op het vlak van mobiliteit, ruimtelijke ordening maar ook veiligheidsproblematiek, politie enz., betekent toch wel een aanzienlijke blijvende verflechting van de soevereine Vlaamse staat en de soevereine Franstalige staat. Maar het alternatieve scenario waarbij Brussel integraal deel uit zou maken van Vlaanderen, dat is eigenlijk toch niet realistisch.

De Franstalige Brusselaars, dan spreken we toch op basis van het resultaat van de jongste regionale verkiezingen over 89% van de Brusselse bevolking, voelen zich helemaal niet zo verbonden met Wallonië. Dat is waar. Maar ze voelen zich ook niet verbonden met Vlaanderen. Ze voelen zich verbonden met België. Dat zijn in feite de laatste

echte Belgen. Je ziet dat de migranten ook de neiging hebben om grote Belgische patriotten te zijn. Dat maakt natuurlijk wel dat op het moment dat Vlaanderen België zou opblazen, die Franstalige Brusselaars niet zo enthousiast zullen zijn om mee te stappen in dat Vlaamse verhaal. Ook al zou het, rationeel en economisch gezien, verstandiger zijn voor die mensen om te kiezen voor Vlaanderen en onderdeel te worden van die Vlaamse staat, zal dat psychologisch en emotioneel gezien nooit gebeuren. We moeten ons daar geen illusies over maken. Ik denk dat het probleem Brussel in de context van een confederatie - twee soevereine staten: Vlaanderen en Franstalig België of een Waals-Brusselse federatie - weliswaar moeilijk en complex is, maar anderzijds ook niet onoplosbaar, als er maar voldoende politieke wil is. Ik zou graag hebben dat het verzamelde Vlaamsgezinde intellect zich daarop toelegt, op het zoeken van heel concrete confederale oplossingen, bevoegdheidsdomein per bevoegdheidsdomein. ■

Omfloerst separatisme?
Van de vijf resoluties tot de Maddens-strategie.
Uitgeverij Pelckmans, Kapellen, 2009
ISBN 978 90 289 5621 6
176 blz. - 15,50 euro

De volledige versie van het interview kan u nalezen op www.vlaamsbelang.org

Schotland wijst de weg

Bij de bespreking van de beleidsnota 'Buitenlands Beleid' stelde Vlaams Parlementslijd Karim Van Overmeire dat Vlaanderen meer ambitie moet durven tonen: "Schotland wijst ons de weg. De Schotse regering vindt dat Schotland geen rol te spelen heeft in het Comité van de Regio's en Lokale Besturen. Schotland is immers geen lokaal bestuur. Het is een natie die de ambitie heeft om een lidstaat van de Europese Unie te worden. De Schotten hebben gelijk. Dat is de weg die ook Vlaanderen moet volgen." Via het zogenaamde

samenwerkingsfederalisme zal Vlaanderen niet meer bevoegdheden bekomen. **Karim Van Overmeire** voorspelde dat de Franstaligen ook in de toekomst zullen proberen om Vlaanderen in de Raad van Europa en

gelijkaardige fora zwart te maken en onder druk te zetten. De federale diplomatie blijft in zo'n situatie werkloos toezien. Daarom moet Vlaanderen een zo groot mogelijke eigen diplomatie uitbouwen.

Onveiligheid Brussel

Naar aanleiding van de onveiligheid in Brussel riep parlementslijd **Erik**

Arckens

het Vlaams Parlement op "de moed te hebben de boeien van de politieke correctheid af te werpen en de dingen bij naam te noemen".

Vrijwel alle relschoppers zijn namelijk van allochtone origine en verschillende van hun daden zijn ingegeven door anti-blank racisme. Ook in de Kamer, bij monde van Gerolf Annemans, Filip De Man en Bart Laeremans, boorde onze partij de Brusselse problematiek aan. Bart Laeremans klaagde aan dat verschillende Brus-

selse burgemeesters de realiteit nog steeds niet onder ogen willen zien, en politieagenten die worden neergekogeld catalogeren onder de noemer "faits divers". Het Vlaams Belang pleit al jaren voor nultolerantie en een eengemaakte politiezone in Brussel. Elders in dit magazine vindt u een uitgebreid artikel over de problemen in Brussel en de voorstellen van onze partij.

Subsidiëring moskeeën

In het Vlaams Parlement bekwam **Filip Dewinter** van minister Bourgeois (N-VA) concrete cijfers over het

aantal erkende en gesubsidieerde moskeeën in Vlaanderen. Zestien moskeeën zijn inmiddels door de Vlaamse overheid erkend en zes ervan ontvingen in 2009 reeds subsidies. Totaalbedrag: 254.220 euro. De andere tien werden nog

niet gesubsidieerd omdat zij nog niet beschikken over een goedgekeurd meerjarenplan en goedgekeurd budget. Het spreekt voor zich dat het aantal gesubsidieerde moskeeën dit jaar flink zal toenemen, aangezien ook de in 2009 erkende moskeeën een meerjarenplan en/of budget zullen laten goedkeuren. En dat is nog niet alles: erkende moskeeën kunnen ook aanspraak maken op een verbouwingssubsidie en op de bezoldiging van hun imam. Het Vlaams Belang blijft vragende partij voor de intrekking van de erkenning en financiering van moskeeën en zal zich op alle bevoegdheidsniveaus blijven verzetten tegen de toekenning van subsidies aan moskeeën.

Gebrekkig inschrijvingssysteem

Zoals bekend, wordt het voor Vlaamse ouders in Brussel en de Vlaamse Rand steeds moeilijker om hun kind in te schrijven in een Nederlandstalige school. Elk jaar staan er wachtlijsten met ouders die soms letterlijk kamperen voor de schoolpoort. De nieuwe inschrijvingsprocedure via het internet lost

dit probleem niet op, maar verplaatst het gewoon. Bovendien blijkt het systeem een technische ramp te zijn. Nadat het Vlaams Belang een deurwaarder inschakelde om vast te stellen dat het elektronische inschrijvingssysteem niet functioneert, heeft Brussels fractieleider **Dominiek Lootens** gerechtelijke stappen genomen om de inschrijvingsprocedure nietig te laten verklaren. Er moet dringend werk worden gemaakt van een voorrangregeling voor Nederlandstalige kinderen. Onze partij voerde hiervoor actie aan het ministerie van Onderwijs. Daarover leest u meer in de rubriek 'Vlaams Belang in actie'.

Gevangenisbevolking

Uit cijfers die Kamerlid **Bruno Stevenhuydens** verkreeg, blijkt dat er heel wat vreemdelingen in onze

gevangenen zitten. Van de 10.533 gedetineerden heeft 57,54% (6.051) de Belgische nationaliteit, tegenover 42,4% vreemdelingen. Met de afkomst van de gevangenen wordt in deze cijfers geen rekening gehouden. Genaturaliseerde vreemdelingen worden dus bij de 'Belgen' gerekend... Ook opmerkelijk is de oververtegenwoordiging van een aantal bevolkingsgroepen - zoals Marokkanen en Algerijnen - in vergelijking met hun aandeel in de bevolkingsstatistieken. Indien Justitie cijfers zou bijhouden op basis van afkomst, zou dat contrast zelfs nog groter zijn...

Democratie?

In de Senaat dienden Yves Buysse en Anke Van dermeersch een voorstel van resolutie in over het uitsluiten van personen met de dubbele nationaliteit van regerings- en andere gezagsfuncties. De dubbele nationaliteit leidt namelijk tot een blijvende betrokkenheid bij het land van herkomst en brengt een dubbele loyaliteit met zich mee. Het voorstel - dat in verschillende landen wet is - werd echter door de Franstalige partijen

Uit de parlementen

én door Groen! en SPa bestempeld als “racistisch en ongrondwettelijk”. De inoverwegingneming van het voorstel werd dan ook verworpen, zodat een debat over de dubbele nationaliteit niet kon plaatsvinden. Opmerkelijk is dat Filip De Man dit voorstel reeds in de Kamer indiende, waar het wel in overweging werd genomen. Ook door de Franstaligen. Vlaams Belang-senator Joris Van Hauthem sprak dan ook van “een democratisch deficit in de Senaat”. Wanneer het de zelfverklaarde democraten niet past, mag zelfs het debat niet gevoerd worden...

Scheeftrekking belastingaangiftes

In het verleden ontdekte Kamerlid Peter Logghe al dat er een groot verschil bestaat tussen Vlaanderen en Wallonië op gebied van belastingen. Zo worden Vlaamse vennootschappen vaker onderworpen aan controles dan hun Frans-talige tegenhangers en tekent Wallonië voor meer dan 70 procent van het

totaal aantal kwijtscheldingen. Senator **Anke Van dermeersch** heeft nu nog meer scheef-trekkingen aan het licht gebracht. In Wallonië zijn er namelijk verhoudingsgewijs dubbel zoveel belastingplichtigen die geen aangifte doen dan in Vlaanderen (6,1% tegenover 3,24%). In Brussel (13,3%) is dat zelfs viermaal zoveel. Als de Franstaligen laks willen omspringen met de inning van de belastingen, is dat natuurlijk hun zaak. Het is echter onaanvaardbaar dat de hardwerkende Vlamingen voor een dergelijk beleid opnieuw de rekening betalen.

Opel in Europa

Hoewel u er via de VRT niets over vernomen heeft - de openbare omroep had zoals zo vaak enkel oog voor de traditionele partijen - heeft het Vlaams Belang het in het Europees Parlement opgenomen voor Opel Antwer-

pen. Europarlementslid Philip Claeys pleitte voor overheidssteun aan Opel Antwerpen in het kader van een transformatie naar een meer innoverende productie. De Antwerpse fabriek is een winstgevende onderneming met goed opgeleide werknemers, een hoge productiviteit en moderne apparatuur en is dus hoegeenaamd niet gedoemd om zo snel mogelijk te verdwijnen. “De Europese Unie moet zich flexibel en consequent opstellen, onder meer door ervoor te zorgen dat de regels evengood voor Duitsland gelden als voor Vlaanderen en dat de grote lidstaten zich niet meer mogen permitteren dan de kleinere lidstaten”, aldus **Philip Claeys**.

Veel mooie woorden

In het Vlaams Parlement nam Johan Deckmyn het Werkgelegenheids- en Investeringsplan van de

Vlaamse regering op de korrel. Het plan, dat werkgelegenheid en ondernemerschap wil stimuleren, ziet er goed uit op papier maar bevat nauwelijks structurele maatregelen. Zo zijn er werkgroepen, regiegroepen en lijstjes van te nemen initiatieven, maar voor onmiddellijke, concrete maatregelen om het stijgend aantal faillissementen en de groeiende werkloosheid tegen te gaan, is er geen plaats. Bijna alle fiscale hefboomen blijven - ondanks verkiezingsbelofte van de CD&V - stevig in federale handen. "Vlaanderen moet homogene bevoegdheidspakketten bekomen om de crisis efficiënt te kunnen bestrijden", aldus **Johan Deckmyn**.

'Pure hypocrisie'

Nadat PS'er Michel Jadot het Zilverfonds, dat als spaarpot voor de vergrijzing moet dienen, "pure hypocrisie" en "een

peulenschil" noemde, ondervroeg Kamerlid **Koen Bultinck**

minister van Pensioenen en notoir drankorgel Michel Daerden (PS). De minister antwoordde in zijn gekende stijl, waarbij hij er zich wel erg makkelijk vanaf maakte door simpelweg te stellen dat iedereen, dus ook de heer Jadot, recht heeft op een eigen mening. Het is inmiddels wel duidelijk dat onze pensioenen veel te belangrijk zijn om ze in handen te laten van iemand als Michel Daerden. Koen Bultinck herhaalde dan ook dat onze partij absoluut geen vertrouwen heeft in de minister en dat het onverantwoord is dat hij een dergelijke belangrijke ministerpost bekleedt.

'Samenwerkingsfederalisme'

'Samenwerkingsfederalisme', zo luidt de nieuwe, magische term waarmee premier Leterme dit land

uit het slop wil halen en de crisis wil bestrijden. In februari vond een vergadering plaats van het zogenaamde Overlegcomité, met de bedoeling om tussen de verschillende regeringen die dit land 'rijk' is tot een akkoord te komen over de inspanningen die geleverd moeten worden om het federale begrotingstekort terug te dringen. Een geslaagd voorbeeld van 'samenwerkingsfederalisme' was dit echter niet, aangezien de federale regering de begrotingsdoelstellingen reeds overmaakte aan de Europese Commissie vooraleer de deelstaten te raadplegen. Kamerlid Barbara Pas nam de eerste minister dan ook onder vuur: "Het samenwerkingsfederalisme is flagrant in tegenspraak met uw eigen vaststelling twee jaar geleden, dat dit federaal model alle limieten heeft bereikt." Voorts spoorde Pas de premier aan "het samenwerkingsfederalisme te begraven, in plaats van de staatshervorming".

■ Welvaart verzekeren

De afgelopen maanden gingen tienduizenden jobs verloren en het einde van de lijdensweg is nog niet in zicht. De Belgische ‘modelstaat’ gaat allesbehalve vrijuit.

De werkloosheid neemt hand over hand toe. Voorspellingen maken gewag van een nieuwe stijging van de werkloosheid met 100.000 eenheden in 2010. Natuurlijk zorgt de economische crisis in belangrijke mate voor een werkloosheidspiek, maar het kan evenmin worden ontkend dat de traditionele politici onvoldoende daadkracht tonen. Het ondernemingsklimaat laat in dit land stevig te wensen over.

Geen dinosaurus

In de golf van bedrijfsherstructureringen was de sluiting van Opel Antwerpen, met een vermoedelijk verlies van 5000 jobs, een triest hoogtepunt. Nochtans is de Opel-vestiging winstgevend en heeft ze goed opgeleide werknemers, een hoge productiviteit en moderne apparatuur. In tegenstelling tot Lijst Dedecker, dat steun voor de Vlaamse automobielsector weggegooid geld vindt, weigert het Vlaams Belang te geloven dat Opel Antwerpen een soort in-

dustriële dinosaurus is die gedoemd is te verdwijnen. Steun aan dergelijke ondernemingen, die bereid zijn zichzelf te transformeren naar een meer innoverende productie en dus een toekomst hebben, blijft broodnodig. Concreet bepleit het Vlaams Belang onder meer de oprichting van een ‘Flanders Car Assembly’.

45 euro netto

Natuurlijk is de keuze om de Opel-vestiging te sluiten niet louter gemaakt op basis van rationele argumenten, maar de problemen in Antwerpen - en tal van andere bedrijven in moeilijkheden - zijn wel symptomatisch voor het slechte investeringsklimaat in dit land. Inzake industriële productie is België immers een van de duurste landen in Europa. Econoom Geert Noels zei daarover in *De Standaard* (5.02.2010): “Als de Belgische overheid even zuinig zou werken als de Nederlandse of de Duitse overheid, dan zou de Belgische industriearbeider bij de goedkoopste in euroland zijn, en niet de duurste, zoals vandaag het geval is.”

De cijfers spreken voor zich: arbeid die in Nederland, Frankrijk en Duitsland 100 euro kost, kost in België 111 euro. Bovendien gaapt er inzake loon een veel te grote kloof tussen het bedrag dat de werkgevers betalen en wat de werknemer netto overhoudt: van elke 100 euro die de werkgever betaalt, blijft voor de werknemer slechts

Om onze welvaart te verzekeren, is er nood aan een structurele daling van de lasten.

45 euro over! Kortom: een Vlaamse werknemer kost meer dan zijn collega in een ander land, maar verdient toch minder.

Maatregelen nodig

Het klopt niet dat de hoge loonkosten het verschil niet maken inzake jobbehoud omdat deze, zoals sommigen beweren, slechts een fractie van de totale productiekosten zouden uitmaken. Geert Noels wees er al op dat dit wel degelijk het geval is, zeker in sectoren met flinterdunne winstmarges. Om onze welvaart veilig te stellen, moet de overheid dan ook het investeringsklimaat gevoelig verbeteren. Het Vlaams Belang wil de

concurrentiepositie van Vlaanderen verstevigen en de loonkostenhandicap tegenover de buurlanden wegwerken. Naast een sobere en efficiënte overheid - binnen België een *contradictio in terminis* - is een aanzienlijke verlaging van de lasten op arbeid primordiaal. De hardwerkende Vlaming moet méér overhouden van zijn brutoloon.

Om dat alles te kunnen bereiken, moet Vlaanderen weg uit het Belgische keurslijf. In eerste instantie moeten de sociaal-economische hefboomen worden overgeheveld naar de regio's, zoals CD&V en N-VA - die nu de eerste viool spelen in de Vlaamse Regering - dat voor de verkiezingen overigens hadden beloofd. ■

Vlaams Belang in actie

■ Houden van Vlaanderen

In de periode rond Valentijn verspreidde het Vlaams Belang in heel Vlaanderen snoepzakjes en folders met de slogan 'Houden van... Vlaanderen'. Op politiek vlak dient immers vastgesteld dat van enige verbondenheid tussen Vlaanderen en Wallonië al lang geen sprake meer is. Het gedwongen Belgische huwelijk heeft voor Vlaanderen geen enkele meerwaarde. Politici die een hart voor Vlaanderen hebben, kiezen dan ook resoluut voor een eigen Vlaamse staat!

■ 'Plaats voor onze kinderen'

De inschrijvingsprocedure voor leerlingen in Brusselse scholen is nog steeds een lachertje. Om aan te klagen dat de ouders ook na het aflopen van de afgesproken termijn nog steeds in het ongewisse blijven, voerde Vlaams Belang Brussel begin februari actie aan het kabinet van Brussels minister Jean-Luc Vanraes (Open VLD). De tent die de actievoerders voor het kabinet optrokken, stond symbool voor de huidige chaos.

■ Meeting Beringen

Na een brede golf van protest bij de bevolking waarbij het Vlaams Belang het voortouw nam, trok de moskeevereniging in Beringen haar aanvraag in om de minaretten van de Fatih-moskee van luidsprekers te voorzien. De protestmeeting die onze partij in Beverlo had gepland, werd uiteindelijk omgedoopt tot een feestviering.

[rebels, rechts, republikeins] Vlaams Belang Jongeren

Nieuws van en over VBJ - www.vbj.org

Schuldig verzuim

“Je studententijd is de mooiste tijd van je leven”, wordt vaak gezegd. Als je school loopt in Anderlecht is niets minder waar. De studenten lopen er dagelijks het risico om met steekwonden, maar zonder GSM, iPod of portefeuille op school aan te komen. Ze worden er op klaarlichte dag klemgezet, bedreigd, afgeperst en bestolen. Een industriële hogeschool sloot er de deuren. Verdreven door straatterror van allochtone jongerenbendes.

Wanneer er ook nog eens politieagenten genadeloos worden beschoten met Kalasnikov-machinegeweren zijn alle Vlaamse partijen, zelfs SP.a en Groen!, plots voorstander van zerotolerantie. Daarmee hollen ze openlijk het Vlaams Belang achterna, de partij die ze jarenlang hebben gedemoniseerd omdat ze - als enige - de waarheid durfde spreken. Jarenlang hebben de zelfverklaarde democratische partijen niets anders gedaan dan de problemen te ontkennen, te minimaliseren en zelfs te verergeren door nog meer immigratie aan te moedigen en criminelen met rust te laten.

VBJ maakt van recht op veilig onderwijs een prioriteit. Om te garanderen dat studenten niet uit hun eigen school worden weggejaagd, is een harde aanpak van politie én justitie de enige remedie. Er is maar één partij die de geloofwaardigheid heeft om de angst van kamp te doen veranderen.

Barbara Pas,
Voorzitter VBJ

Voor alle informatie
kan u steeds terecht
bij het nationaal
secretariaat van VBJ

Madouplein 8/6
1210 Brussel
Tel: 02/219.27.28
Fax: 02/219.50.47
E-post: info@vbj.org
www.vbj.org

Warm aanbevelen:

VBJ
ZOMER-
UNIVERSITEIT
17 t.e.m. 24 juli
Limburg

Heb je vragen of opmerkingen?
Wil je aansluiten bij VBJ of gewoon informatie ontvangen?
Laat het ons weten via info@vbj.org

[rebels, rechts, republikeins]

VBJ

Jongerentreffen

MET

MUZIKALE OPTREDENS
QUIZ "DE SLIMSTE MENS"
DIVERSE STANDS

ZATERDAG 10 APRIL • 13U - 18U

Sint-Pauluszaal

(Gemeenschapscentrum Hof Ten Hemelrijk)
Kloosterstraat 7 te Opwijk

[Vlaams Belang Jongeren]
[rebels, rechts, republikeins]

■ Beleidsnota 'Jeugd'

In het Vlaams Parlement stelt elke minister bij het begin van de legislatuur een 'Beleidsnota' voor: de minister doet daarin zijn plannen uit de doeken voor de vijf jaren die zo'n legislatuur duurt.

Vlaams volksvertegenwoordiger Chris Janssens volgde de besprekingen over de Beleidsnota Jeugd van minister Pascal Smet en vond daarin enkele pijnpunten.

Jeugdwerkloosheid

De jongerenwerkloosheid neemt sterk toe. De aanpak van de jongerenwerkloosheid zou zowel voor de minister van Jeugd als voor de minister van Werk prioritair moeten zijn. Dit is - althans volgens beide beleidsnota's - niet het geval. Werkgelegenheid is nochtans de beste dam tegen armoede en sociale uitsluiting, ook bij jongeren.

Drugs

De minister rept met geen woord over preventiecampagnes over druggebruik. Uit alle onderzoeken blijkt nochtans telkens weer dezelfde tendens: er is een verontwaardigende toename van het druggebruik bij

de Vlaamse minderjarigen. Drugpreventie zou dus voor de minister van Jeugd en voor de Vlaamse regering een topprioriteit moeten zijn.

Media

Vlaams volksvertegenwoordiger Chris Janssens wees de minister er ook op dat vele media, wanneer zij het hebben over jonge criminelen, de daders stevast politiekcorrect duiden als zijnde 'jongeren'. Het wangedrag van enkelen wordt daarbij - onterecht - geprojecteerd op een hele generatie van kinderen en jongeren. De openbare omroep, met Vlaams belastinggeld gefinancierd, zou in correcte berichtgeving een voorbeeldrol moeten spelen.

De Beleidsnota blijft over het algemeen erg vaag en beschrijft weinig concrete acties. Wat in het regeerakkoord op amper één pagina werd gezegd, wordt in de Beleidsnota over bijna 30 bladzijden uitgesponnen. Minister Smet verschuilt zich te vaak achter de opmaak van het Vlaams Jeugdbeleidsplan (2011-2014), dat het jeugdbeleid van de Vlaamse regering voor de komende jaren bepaalt. Het Vlaams Belang hoopt alvast dat de minister in het Jeugdbeleidsplan meer ambitie zal tonen dan in zijn Beleidsnota. ■

dwars door VLAANDEREN

Genoeg gejammer

Onder de slogan 'Genoeg gejammer, nu actie!' voerde VBJ Waas en Dender samen met een delegatie van Voorpost actie bij de regionale nieuwjaarsreceptie van de CD&V in Sint-Niklaas. Er werden pamfletten uitgedeeld waarin nog maar eens dui-

delijk werd gesteld dat het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde dringend en zonder toegevingen van Vlaamse kant moet gesplitst worden. De actie kreeg heel wat sympathie bij de receptiegangers. Nu nog wachten op de vijf minuten politieke moed...

Doorstart VBJ Limburg

Onder impuls van de nationale VBJ-bestuursleden Wouter Opdenacker en Chris Janssens zijn de Vlaams Belang Jongeren in Limburg opnieuw uit de startblokken geschoten. VBJ Limburg kan met een nieuwe

provinciale bestuursploeg, onder leiding van kersvers voorzitter Glenn Martens, wederom van start gaan. We kijken alvast uit naar de eerste activiteiten en acties van de volledig vernieuwde, jonge en enthousiaste ploeg in Limburg. Veel succes!

Nieuwjaarsreceptie

Het vernieuwde regionale bestuur van VBJ Waas en Dender organiseerde eind januari een nieuwjaarsreceptie in Lebbeke. Nationaal voorzitter Barbara Pas kwam er een woordje uitleg geven over de toekomst van de werking, waarna het de beurt was aan Gerolf Annemans. Hij wees op het feit dat het Vlaams Belang keer op keer de partij was en is die de vinger op de wonde legt. Deze woorden indachtig heeft VBJ-regiovoorzitter Toon Truyma reeds enkele acties in de regio op poten gezet

en zullen er met deze enthousiaste ploeg nog vele volgen.

VBJ op glad ijs

Naast vorming en actie mag er al eens tijd gemaakt worden voor kameraadschap. VBJ Gent en VBJ Evergem zorgden begin februari voor een sportieve ontspanningsactiviteit met de organisatie van een schaatsnamiddag op de ijsbaan Kristallijn

te Gent. Zowel beginners als gevorderden lieten zich van hun sportiefste kant zien en gleden er op los. De goede afloop moest uiteraard gevierd worden, zodat de amussante namiddag passend werd afgesloten in de cafetaria...

Nederlandse ondertiteling gevraagd!

In de Vlaamse bioscoopzalen verschijnen almaar meer Turkse producties op het scherm. Nu en dan duiken ze zelfs de top tien binnen. In de bioscoopketen Kinopolis werd in februari onder meer de Turkse komedie 'Kutsal Damacana 2' geprojecteerd. In het Turks en zonder enige ondertiteling.

Dat laatste is voor VBJ een stap te ver. Niet alleen wordt zo de Vlaamse bioscoopganger gediscrimineerd, het getuigt bovendien van bijzonder weinig respect voor de Vlaamse cultuur en de Vlamingen in het algemeen. De beslissing om de film enkel te projecteren voor Turkse bioscoopbezoekers, werkt de integratie allesbehalve in de hand. Voor VBJ was dat alleszins reden genoeg om in Antwerpen te protesteren aan de Kinopolis-bioscoop 'Metropolis'. Bij aanvang van Kutsal Damacana deelden VBJ'ers strooibriefjes uit met de boodschap: "In Vlaanderen spreekt men Nederlands. Graag ondertiteling!"

In Vlaanderen spreekt men
Nederlands.
Graag ondertiteling!

[vrijheid, recht, republiek]

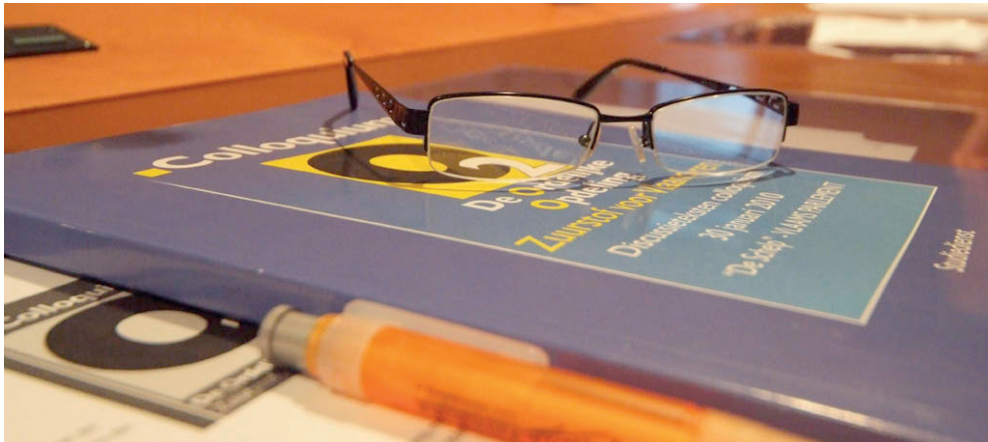
■ Bakens uitzetten

We mogen het colloquium 'De Ordelijke Opdeling (O₂) - Zuurstof voor Vlaanderen' van zaterdag 30 januari met recht en reden een grensverleggend succes noemen. Voor de eerste keer sinds de Vlaamse Beweging de Vlaamse onafhankelijkheid als politieke eis formuleerde, werd er aandacht besteed aan het 'hoe' van die staatsvorming.

Voor de goede orde: toen het Vlaams Belang nog het Vlaams Blok was, was onze partij al dé gangmaker van het 'waarom'. Ontelbare meetings, betogingen, folderacties, ja zelfs volledige verkiezingscampagnes stonden in het teken van de bewustmaking van de bittere noodzaak van een eigen Vlaamse staat. Het welkomstwoord van colloquiumvoorzitter Gerolf Annemans stond niet toevallig deels in het teken van een terugblik. Maar hij keek ook vooruit en opende nieuwe strategische perspectieven.

Bewustmaking is onvoldoende: de Vlaamse staat moet er ook daadwerkelijk komen. Het is de vaste wil van het Vlaams Belang

om de komende tijd de vorming van de Vlaamse staat actief voor te bereiden. Het colloquium O₂ is het opstapje naar een proces dat iedereen in Vlaanderen brede kennis, gevatte attitudes en pertinente vaardigheden moet opleveren om België ordelijk op te delen. En om zo Vlaanderen de zuurstof te geven waar het al decennia naar smacht.

Brede kennis

In drie discussiefora ging telkens een panel, met het publiek als kritisch klankbord, in op evenveel aspecten van een Belgische boedelscheiding. Geen enkel geval van ‘totstandkoming van een nieuw land’ is immers zomaar inwisselbaar met een ander. Zo verliep bijvoorbeeld de staatsvorming van Montenegro (2006) in het geheel niet volgens het patroon dat Tsjechië en Slowakije (1993) van elkaar losmaakte. De drie fora behandelden de principes van statenopvolging, de Brusselse kwestie en de opdeling van de federale boedel. Zo bleek dat Vlaanderen goede kaarten heeft om snel volledige staatkundige onafhankelijkheid te verwerven. Anderzijds is het onmogelijk en zelfs onwenselijk om een ‘modelsce­nario’ te distilleren dat de pre-

cieze weg uitstippelt naar Vlaamse onafhankelijkheid. De weg naar de Vlaamse staat loopt via ruime kennis over wat er bij komt kijken wanneer België uit elkaar valt. Deze kennis moet ruimer zijn dan die van onze tegenspelers. Vlaanderen zal dan de maat kunnen aangeven tijdens de boedelscheiding. Het was Frans Crols, ex-hoofddirecteur van *Trends*, die in de plenaire zitting zijn referaat in het teken stelde van deze paradox. Scenario’s zijn volgens hem “noodzakelijke nonsens”. Nonsens, maar wel noodzakelijk.

Geen getalm

Vlaanderen zal niet geboren worden in een steriele bokaal, maar in een wervende internationale realiteit van bondgenootschappen en conflicterende belangen. Belangrijk is een correcte opstelling tijdens het staatsvormende proces. Vroeger was het voor een aspirant-staat voldoende om te kunnen bogen op een territorium, een bevolking en een overheid die in staat was haar gezag op te leggen. Een volk dat zich vandaag de dag staat wil noemen, heeft daaraan niet genoeg. Vlaanderen zal moeten aantonen de mensenrechten te respecteren en democratisch te func-

tioneren, kortom dat het wel degelijk een rechtsstaat is. Temeer daar de internationale gemeenschap zich slechts zal neerleggen bij het uit elkaar vallen van een West-Europees kernland, indien dat echt niet anders kan. De onafhankelijkheid bereiken we slechts door “rijden en omzien”. Dat is een heel andere attitude dan getalm of gearzel. Het betekent dat ijveraars voor Vlaamse onafhankelijkheid gevoelig moeten zijn voor de (internationale) context van hun handelen en voor het juiste moment. Als de kaarten strategisch goed liggen voor Vlaanderen, moeten we de Franstaligen in België snel voor vol-

dongen feiten plaatsen en een voorsprong nemen in het staatsvormende proces dat Vlaanderen als republiek op de Europese kaart zal zetten. Filosoof-publicist Johan Sanctorum is van mening dat doeltreffend opdelen nooit helemaal ‘ordelijk’ kan. Er is een *momentum* nodig, een kantelmoment, een concrete - misschien wat irrationele - aanleiding. Wie de Vlaamse republiek wil bereiken door België tot de laatste vezel uit te benen, wie België wil doen verdampen of gelooft in een bruistabletmodel zoals N-VA’er De Wever, die zal zijn doel zelfs nooit in zicht krijgen.

In zijn welkomstwoord opende Gerolf Annemans nieuwe strategische perspectieven.

Vlaams front

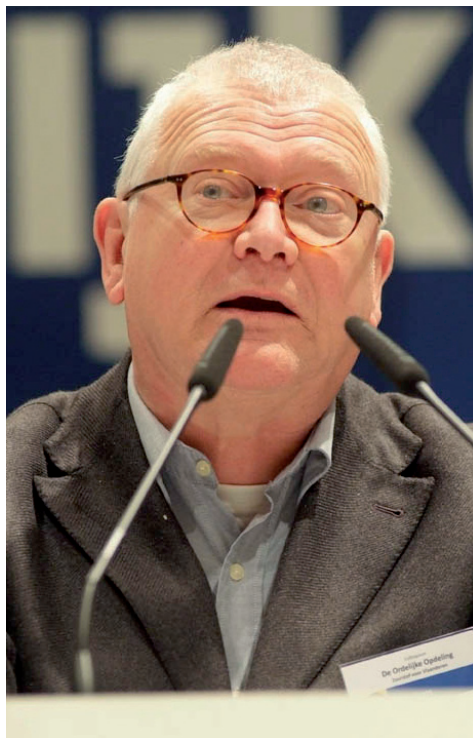
Het sluitstuk van een ordelijke opdeling is de billijke verdeling van alle federale activa en passiva. Om de boedelscheiding rond te krijgen, is het enerzijds van belang de internationale principes van opdeling goed in de vingers te hebben. Anderzijds is kennis van deze beginselen opnieuw onvoldoende. Ze moeten een politieke toepassing krijgen, wat concreet betekent dat ze in onderhandelingen tussen Vlamingen en Walen zullen worden ingezet. Aan het einde van de rit moeten de Vlamingen een voor hen gunstige verdeelsleutel van de staatsschuld binnenhalen en moet Brussel deel van Vlaanderen zijn, weliswaar met een bijzonder tweetalig statuut. Gezien het belang van enerzijds deze synthese van vlotte en assertieve toepassing van internationaal aanvaarde principes en anderzijds de onontbeerlijke politieke feeling, gaven we aan de inventaris en opdeling van de federale boedel apart aandacht in een discussieforum.

De actieve voorbereiding van de Vlaamse onafhankelijkheid mag geen oefening in het luchtledige zijn. Daarom nodigden we voor de plenaire sessie opnieuw externe referaathouders uit, zoals Frans Crols en Johan Sanctorum. Vlaams en sociaal activist Julien Borremans pleitte vanuit zijn sociale bewogenheid onder meer voor een sterke politieke Vlaamse frontvorming. Een oproep die onze partij alleen maar kan onderschrijven.

Willen winnen

De inventarisatie die het Vlaams Belang maakt, zal er mee voor zorgen dat wij in de toekomst op breekmomenten geen seconde verliezen. In zijn slottoespraak benadrukte Vlaams Belang-voorzitter Bruno Valkeniers dat het Vlaams Belang met dit colloquium nogmaals bewijst dat het niet in de rij van “de politiek wachtenden” of de Vlaamse attentisten gaat staan: “Wij zijn geen sjacheraars. Wij zijn geen participationisten. Wij hebben ambitie, wij willen winnen. Wij hebben genoeg van het huidige, zoals de Ierse voorman James Connolly het ooit noemde, ‘ruling by fooling’. Wij vragen respect en erkenning.” Pleinvrees en attentisme moeten daarom

worden vervangen door een toekomstgericht maatschappelijk verantwoordelijkheidsgevoel. Gedáán met wachten! ■

Voor Frans Crols zijn scenario's nonsens, maar wel noodzakelijk.

Schrijf nu in

De discussieteksten van het colloquium worden herwerkt, aangevuld en binnenkort uitgegeven. Het boek, dat kadert in de reeks '**Operatie Vlaamse Onafhankelijkheid**', kost 20 euro. Het kan nu reeds besteld worden via **tel. 02/219.60.09** of **studiedienst@vlaamsbelang.org**.

Wie nu al inschrijft, vindt zijn of haar naam in de voorintekenlijst in het boek.

■ Aan “*bange oude Belgen*” hebben we niets

Een normen- en waardendebat zonder discours rond zelfbestuur is een fata morgana.

Sinds zowat een jaar heeft de linkerzijde in Vlaanderen de donkere kantjes van de multiculturele samenleving ontdekt, en zelfs zowaar de noodzaak van een debat rond eigen normen, waarden en identiteit aangekaart.

Hoera, zouden we zeggen. *Groen!*-voorman Luckas Vander Taelen moest weliswaar eerst in Molenbeek door een stel kutmarokkanen bespuwd worden alvorens het bij hem begon te dagen, zoals eerder al *Blokwat*-medewerker Patrick Coeman een en ander moest bijstellen nadat zijn zwangere dochter door allochtone jongeren was mishandeld. Ervaring is nu eenmaal de beste school, zeker voor mensen die zweven.

Toch heb ik mijn reserves bij dit soort plotse bekeringen. Ik zie het eerder als paniekvoetbal van stadsintellectuelen die uit hun dagdroom ontwaken, niet als doordachte analyses. En natuurlijk wil men daarmee het Vlaams Belang de pas afsnijden, op een moment dat de problemen ronduit onbeheersbaar worden. Maar fundamenteel klopt het globale perspectief van de linkse klokkenluiders niet: de opgeschrikte Luckas Vander Taelen blijft

Deze opinierubriek biedt ruimte aan onafhankelijke publicisten en heeft de bedoeling het brede politieke debat, onder meer over het Vlaams-nationalisme, aan te zwengelen. De auteurs schrijven hun bijdragen ten persoonlijke titel en geven dus niet noodzakelijk de standpunten van het Vlaams Belang weer.

ondertussen zweren bij het Belgische *flou artistique* en zelfs bij de monarchie. Men tracht dus binnen het klassiek-Belgische kader een identiteitsdebat op gang te brengen, terwijl zowat alle historici het erover eens zijn dat *gebrek aan identiteit* hét bepalende kenmerk van dit land is. Jules Destrée stelde in 1912 al in zijn fameuze brief aan Albert I: “*Sire, il n’y a pas de Belges*”,- er zijn geen Belgen, er zijn slechts Vlamingen en Walen. Daaraan koppelde hij twee opmerkelijke conclusies die bepalend zouden blijven voor de politieke cultuur in ons land. Enerzijds dat het overlegmodel, het fameuze “Belgische compromis”, ons handelsmerk moest worden. Niet alleen tussen Vlamingen en francofonen, maar ook tussen patronaat en vakbonden, socialisten en liberalen, links en rechts, kerk en loge, en noem maar op. België is het land van het ongeveer en het bijna. Of, zoals wij in Vlaanderen zeggen: “noch vis, noch vlees.”

En anderzijds dat juist uit die koorddanserij iets als een “Belgische identiteit” kon verrijzen, niet gebaseerd op duurzame waarden of culturele essentie, maar juist op het ontbreken daarvan. De brief van Destrée is een document van kapitaal belang: het compromis (inbegrepen uiteraard het gesjacher, de wafelijzers, de verborgen agenda’s en dubbele bodems) moest het land bij elkaar houden, moest zelf een nationaal icoon worden, én bovendien de ultieme levensverzekering inhouden voor de monarchie.

Want in tegenstelling tot Vander Taelen speelt het Paleis in Laken zelden paniekvoetbal; de koninklijke raadgevers zijn doorgaans bij de pinken. Sinds de laatste regeerperiode van Boudewijn I stond een consequent ontwikkelde multiculdoctrine helemaal in het teken van het voortbestaan van België en het koningshuis. Men

voerde daarin de Destrée-stelling, dat België zijn identiteit moet construeren vanuit een non-identiteit, tot in het uiterste door: de Vlaams-Waalse tegenstelling is onze rijkdom en het compromis ons eigenlijk wapenschild. Het is een vast refrein dat elk jaar in de nieuwjaarsboodschap van de koning terugkeert. Elk regionalisme, laat staan separatisme, is dan uit den boze, want zij beroepen zich op een echte, traditionele, historisch gefundeerde cultuur-identiteit die met het België van 1830 niets te maken heeft.

Anderzijds moest zoveel mogelijk vreemd bloed - en nu komt het - die autonomistische tendensen verder "verdunnen". Vandaar het omarmen van Europa en de Europese inwijkelingen (met alle gevolgen voor bijvoorbeeld de uit de pan swingende grondprijzen in Vlaams

Brabant), én van de allochtone migratie uit de Maghreb en Oost-Europa (met alle gevolgen voor de demografische ontsporing en de huidige stadsverloedering). België werd van de slag het meest gast-vrije land ter wereld met een migratie- en asielwetgeving die aan de lopende band "nieuwe Belgen" moest produceren. Een sociaal-utopisch harmoniemodel, aangestuurd door de Koning Boudewijnstichting, aangevuld met waakhondorganismen zoals het fameuze "Centrum voor Gelijkheid van Kansen", moesten die culturele uitvlakking legitimeren en de schuld voor elke sociale mislukking bij de autochtone bevolking leggen: we zijn niet soepel ge-

noeg, niet verdraagzaam, te etnocentrisch.

Dat het Vlaams Blok en nadien het Vlaams Belang zowel de Belgische constructie als de multiculti-doctrine verwierp, maakte deze partij uiteraard tot de kop van Jut: het *cordon* kwam niet uit de lucht gevallen. Doch achter de partijpolitieke uitsluitingstrategie zat van meet af aan een door het hof gestuurd stigmatiserings-mechanisme - dat zal de geschiedenis ooit uitwijzen.

**“ We zullen het op
zijn Zwitsers moeten
doen: als vrije burgers
van een onafhankelijke
natie onze identiteit
heroveren en beschermen
via eigen verworven
democratische spelregels.**

Wat leert ons tenslotte deze korte geschiedenis-les? Dat een debat over waarden en normen - over traditie en culturele essentie dus - geen zin heeft binnen een Belgische context. Als men eerst de culturele genocide aanhangt om het land bijeen te houden, moet men nadien niet afkomen met de jammerklacht dat we geen leidcultuur meer

hebben (zie Vander Taelens fameuze opiniestuk in *De Standaard* van 30.09.09). De alarmklok luiden over allochtone belhamels die onze waarden niet respecteren, en vooraf een petitie ondertekenen die het Belgische model bezingt (dezelfde Vander Taelen in *De Standaard* van 13.05.09), dat is gewoon een miskenning van de historische realiteit.

De voor sommigen ongemakkelijke waarheid is dat de Belgische non-identiteit het sociale weefsel zwaar heeft aangetast en een permanente voedingsbodem vormt voor normenloosheid. Daartegen helpt enkel een republikeinse reflex. In Zwit-

serland heeft men dat perfect begrepen: de minaretten, en alles wat daar achter schuilt, werd van de hand gewezen als “on-Zwitsers”, tegen de cultuurwaarden van de natie. Punt uit. Idem dito voor Frankrijk dat de boerka, en het achterliggende wereldbeeld, als “on-Frans” van de hand wijst.

Bewustwording rond identiteit kan dus niet zonder een gezonde portie nationalisme. Om die reden ben ik er ook van overtuigd dat bepaalde cultuurflaminganten een denkfout maken, wanneer ze flirten met literaire fantasten à la Benno Barnard, die de 21ste eeuw met de 19de verwarren, en euforisch doen over België/Brussel, als een soort reïncarnatie van de Oostenrijks-Hongaarse dubbelmonarchie. Vander Taelen, Barnard en Co hebben het wel over waarden, maar zijn er als de dood voor om na A ook B te zeggen, en daar het verhaal rond Vlaams zelfbestuur aan te koppelen. Beiden worden door Paul Goossens “*bange oude Belgen*” genoemd, en dat is niet eens ver van de waarheid: de ontnuchterde multicult-fanaten zullen in het Belgische kluwen vergeefs zoeken naar aanknopingspunten voor een ethisch reveil.

Alleen een Vlaams-republikeinse bewustwording kan ons terug in staat stellen om grenzen te trekken, letterlijk en figuurlijk. We zullen het op zijn Zwitsers moeten doen: als vrije burgers van een onafhankelijke natie onze identiteit heroveren en beschermen via eigen verworven democratische spelregels. Een andere weg is er niet. ■

Johan Sanctorum

De auteur is filosoof en publicist. |

Lezersreacties zijn welkom op vlaamsbelangmagazine@vlaamsbelang.org

■ 1 jaar Obama

Een jaar na zijn aantreden blijft er weinig over van de boodschap van verandering waarmee Barack Obama zo overtuigend de presidentsverkiezingen won. Begin 2009 keurde ongeveer 70% van de Amerikaanse kiezers zijn beleid nog goed, tegen het einde van de zomer was dat percentage al gezakt naar 50%. 2010 belooft een cruciaal jaar te worden voor zijn presidentschap. Het verzet tegen het beleid van Obama groeit.

Eind januari gaf Obama zijn *State of the Union* toespraak voor de leden van het Amerikaans Congres. Traditioneel maakt de president dan zijn plannen bekend voor het komende jaar. Eens te meer bleek dat Obama zonder twijfel een retorisch talent is. Maar ondertussen is ook gebleken dat campagne voeren gemakkelijker is dan regeren. Obama begon zijn toespraak door de moeilijke omstandigheden te benadrukken die hij heeft geërfd van zijn voorganger, George W. Bush: oorlogen in Irak en Afghanistan, een economische recessie, een financiële crisis en torenhoge overheidsschulden. Hij kondigde een uitgavenstop aan voor drie jaar voor onder meer onderwijs en nationale parken. Op defensie wordt echter niet bespaard, wat alleen al 284 miljard dollar aan het begrotingstekort zal toevoegen.

Ondertussen laten de Amerikaanse kie-

zers hun ongenoegen blijken. Niet alleen in de opiniepeilingen maar ook in tussentijdse verkiezingen in Virginia en New Jersey mocht Obama al verliezen incasseren. Het meest spectaculair was de overwinning van de Republikein Scott Brown in de wel heel Democratische staat Massachusetts. De *senior* Senaatszetel was er voor 46 jaar in handen van Ted Kennedy, een van de langst zetelende senatoren, die vorig jaar overleed aan kanker. Brown versloeg zijn Democratische tegenstander Martha Coakley met 52% tegenover 47%, terwijl Obama bij de presidentsverkiezingen van november 2008 Massachusetts nog won met ruim 62%. Het verlies van de Democraten heeft zowat alles te maken met de onvrede over de hervorming van de gezondheidszorg die Obama er wil doordrukken. En het zijn heus niet alleen Republikeinen en onafhankelijken die denken dat het hervormingsplan van Obama te duur zal uitvallen. Ted Kennedy

had zich zijn ganse leven lang ingespannen voor deze hervorming.

Geen supermeerderheid

Scott Brown heeft zijn zetel ironisch genoeg in de eerste plaats aan de Democraten te danken. In 2004 wijzigden de Democraten in Massachusetts de procedure voor het kiezen van een leegstaande Senaatszetel. Toen zat Republikein Mitt Romney immers in de gouverneursstoel. De Democraten veranderden de regels om te voorkomen dat hij een plaatsvervanger zou benoemen indien de zetel van een zekere senator John Kerry zou vrijkomen. De Democratische presidentskandidaat verloor echter tegen George W. Bush. Daardoor moest er na het overlijden van Kennedy een speciale verkiezing worden gehouden.

De Senaatszetel is cruciaal want de Democraten verliezen hiermee hun absolute meerderheid van 60 zetels, waardoor elk wetsvoorstel afgeblokt kan worden door Republikeins gefilibuster. Dan denken we niet alleen aan de gezondheidszorg, maar ook aan andere linkse dada's zoals een CO₂-belasting en de regularisatie van de illegale immigranten. Obama zal moeten samenwerken met de Republikeinen en dus opschuiven naar het politieke centrum. Maar dat lijkt weinig waarschijnlijk, ondanks zijn overleg enkele weken geleden met de Republikeinen over gezond-

heidszorg. Obama heeft veel politiek kapitaal geïnvesteerd in de hervorming van de gezondheidszorg. Net voor zijn *State of the Union* toespraak had Obama zich al laten ontvallen dat hij liever een heel goede president is voor een termijn dan een middelmatige met twee termijnen.

**In Amerika is
socialisme een
scheldwoord.**

In het najaar vinden tussentijdse verkiezingen plaats voor het Huis van Afgevaardigden, de Senaat en het gouverneurschap in een aantal staten. De overwinning in Massachusetts leert ons dat geen enkele Democratische zetel veilig is. De Republikeinen moeten echter niet te vroeg juichen: de meerderheid herwinnen in de Senaat is te ver af. Maar in het Huis van Afgevaardigden zijn er maar liefst 84 Democratische zetels die in 2004 door George W. Bush of in 2008 door John McCain werden gewonnen. Heel wat Democraten zijn ook niet bereid om politieke zelfmoord te plegen door Obama's linkse agenda te volgen.

Conservatieve revolutie?

In het voorjaar van 2009 werden de Republikeinen en bij uitbreiding de conservatieve beweging ei zo na dood verklaard. Op dat moment werden echter de eerste protestbijeenkomsten georganiseerd tegen belastingen en overheidsinmenging op economisch gebied, meer bepaald het Stimulus Plan van zo'n 787 miljard dollar. De Tea Party beweging was geboren. Op

15 april, *Tax Day* in de VS, vonden tegelijkertijd protesten plaats in honderden steden die honderdduizenden manifestanten op de been brachten. Democraten en linkse media probeerden aanvankelijk om ofwel de beweging af te schilderen als extremistisch ofwel te suggereren dat het in scène was gezet door de Re-

publikeinse partij. In werkelijkheid gaat het om een echte *grassroots*-beweging die vanuit de basis is ontstaan. De Tea Party beweging is dan ook een coalitie van conservatieven en libertariërs die zich hebben verenigd tegen het beleid van Obama.

Op 4 februari jl. vond hun eerste nationale conventie plaats, in Nashville, Tennessee. Sarah Palin gaf er haar belangrijkste politieke toespraak sinds de presidentsverkiezingen en stelde dat het land klaar is voor een nieuwe revolutie. Op haar eigen manier dreef ze ook de spot met Obama: "Hoe bevalt die *hopy changy stuff* jullie?" De voormalige gouverneur van Alaska benadrukte evenwel dat ze niet van plan is om de leiding te nemen van de heterogene Tea Party beweging.

Maar de beweging kan haar wel dienen als platform om een gooi te doen naar het Witte Huis in 2012.

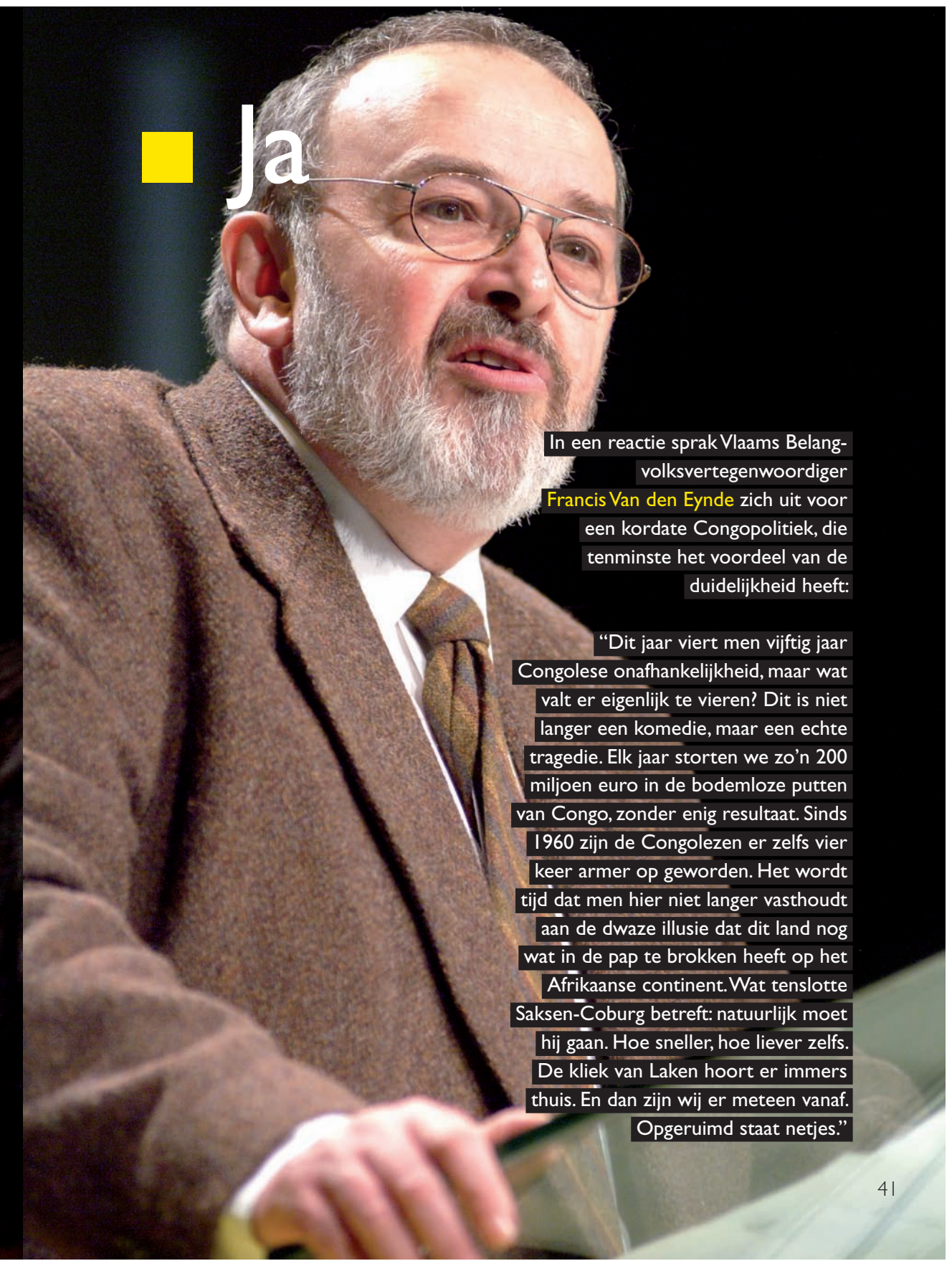
In hoeverre de Republikeinen zullen kunnen profiteren van deze beweging is zeer de vraag. De Tea Party viseert nu vooral RINO's (*Republicans In Name Only*) die geneigd zouden zijn om compromissen te sluiten met Obama. Enerzijds kunnen de Republikeinen de Tea Party niet negeren, maar anderzijds kan een verregaande vereenzelviging vele gematigde kiezers afschrikken. Palin mag dan aanslaan bij een publiek dat veel belang hecht aan 'hun geloof en wapens', om een omschrijving van Obama te gebruiken, maar ook vele Republikeinen twijfelen openlijk aan haar bekwaamheid voor het ambt van president. Politieke waarnemers kijken al langer naar Generaal David Petraeus die, in de stijl van Eisenhower, de Republikeinen terug in een meer klassieke richting zou kunnen duwen. Petraeus lag aan de basis van de *counter-insurgency*-strategie die toegepast werd in Irak en nu in Afghanistan, maar erkent dat alleen een politieke oplossing soelaas kan brengen. Sommigen speculeren zelfs dat Obama zijn huidige vicepresident Joe Biden in 2012 wel eens zou kunnen inruilen voor Petraeus om deze Republikeinse dreiging te neutraliseren. Overdreven? Misschien. Petraeus houdt zijn opties open. Op het buitenlandse forum liggen nogal wat uitdagingen te wachten: de nucleaire ambities van Iran, een zelfverzekerd China, de oorlog in Afghanistan die sterk gebonden is aan buurland én kernmacht Pakistan, enz. En daarvoor lijkt Palin een maatje te klein. ■

■ Neen

Een van de vele illustraties van de manier waarop de Franstaligen in deze regering zonder Vlaamse meerderheid de zaken naar hun hand weten te zetten, is de ommekeer in het Belgische Congobeleid. De Franstaligen hebben zich nooit kunnen vinden in een kordate houding tegenover de Congolese machthebbers en bouwden daarom zelfs een parallelle diplomatie uit, met steun van het Belgische hof.

Sinds het aantreden van **Steven Vanackere** (CD&V) als minister van Buitenlandse Zaken worden zij echter opnieuw op hun wenken bediend en worden als vanouds platte broodjes gebakken met het corrupte en misdadige Congolese regime. Als het van de Franstaligen afhangt, wordt in juni de kroon op het werk gezet met de aanwezigheid van Saksen-Coburg op de viering van de vijftigste verjaardag van de Congolese onafhankelijkheid.

■ Ja

In een reactie sprak Vlaams Belang-volksvertegenwoordiger **Francis Van den Eynde** zich uit voor een kordate Congopolitiek, die tenminste het voordeel van de duidelijkheid heeft:

“Dit jaar viert men vijftig jaar Congolese onafhankelijkheid, maar wat valt er eigenlijk te vieren? Dit is niet langer een komedie, maar een echte tragedie. Elk jaar storten we zo’n 200 miljoen euro in de bodemloze putten van Congo, zonder enig resultaat. Sinds 1960 zijn de Congolezen er zelfs vier keer armer op geworden. Het wordt tijd dat men hier niet langer vasthoudt aan de dwaze illusie dat dit land nog wat in de pap te brokken heeft op het Afrikaanse continent. Wat tenslotte Saksen-Coburg betreft: natuurlijk moet hij gaan. Hoe sneller, hoe liever zelfs. De klik van Laken hoort er immers thuis. En dan zijn wij er meteen vanaf. Opgeruimd staat netjes.”

■ Leve het leven!

Begin vorig jaar raakte bekend dat Marie-Rose Morel leed aan baarmoederkanker in een vergevorderd stadium. Het nieuws sloeg in als een bom. Niet in het minst voor Marie-Rose zelf: "Een jaar geleden was ik nog als vrijwilliger boompjes aan het verkopen voor Kom op tegen Kanker", zei ze toen. "Nooit had ik erbij stilgestaan dat zoiets ook mijzelf kon overkomen." Marie-Rose toonde zich na het vernemen van het slechte nieuws echter strijdbaarder dan ooit en voerde in de mate van het mogelijke zelfs campagne voor het Vlaams Belang. Bij de Europese verkiezingen haalde ze een topscore.

Tijdens haar ziekte startte Marie-Rose Morel op haar webstek een veelgelezen internetdag-

boek: tot 10.000 bezoekers volgden haar elke dag op de voet. Uiteindelijk kroop de politica, die slechts 10 procent kans op overleven was voorspeld, door het oog van de naald: op 4 augustus 2009 werd ze kankervrij verklaard.

Zopas werd haar populaire dagboek over die bewogen maanden door

Standaard Uitgeverij in boekvorm gegoten. "Er bestaat geen politiek correcte of incorrecte kanker," zo verwoordt de uitgever het treffend in een persbericht. Met haar boek wil Marie-Rose Morel alle kankerpatiënten een hart onder de riem steken. De opbrengst van 'Leve het leven!' gaat integraal naar Kom op tegen Kanker. ■

Leve het leven! Marie-Rose Morel
Standaard Uitgeverij

272 blz. – 19,95 euro – ISBN 978 90 02 23592 4

Stuur uw adresgegevens met vermelding 'boek Marie-Rose' vóór 12 maart naar Vlaams Belang-Redactie, Madouplein 8 bus 9 • 1210 Brussel of boek@vlaamsbelang.org en maak kans op een gratis exemplaar! Vlaams Belang Magazine verloot vijf exemplaren onder haar lezers.

“Over tien jaar zal de échte Vlaamse autochtoon tot de absolute minderheid behoren in onze grote steden.”

Socioloog Jan Hertogen
in *Het Nieuwsblad*, 9 februari 2010

“Geen dossier in dit land is klein genoeg of er komen problemen van.”

Redacteur Liesbeth Van Impe
in *Het Nieuwsblad*, 10 februari 2010

“Griekenland kampt met politieke instabiliteit, een gigantisch overheidsapparaat, een industrie die taant, innovatie die vooral op papier bestaat en stijgende loonkosten. Vervang Griekenland in de vorige zin door België en we zijn meer Grieks dan sommige van onze bewindsmensen willen toegeven.”

Hoofdredacteur An Goovaerts
in *Trends*, 11 februari 2010

“De multiculturele heilsleer die onderschreven werd door academici, bobo's en welzijnswerkers heeft niemand een dienst bewezen.”

Redacteur Alain Mouton
in *Trends*, 11 februari 2010

56,4%

Uit de meest recente cijfers van de Antwerpse Studiedienst Stadsobservatie blijkt dat nu reeds 36,1 procent van de Antwerpse bevolking allochtoon is. In de leeftijdscategorie van 10 tot 19 jaar ligt het allochtone aandeel op 48,4 procent. In de leeftijdsgroep tussen 0 en 9 jaar vormen de allochtonen met 56,4 procent reeds de meerderheid. Tegen 2020 zou liefst twee op drie Antwerpse jongeren allochtoon zijn.

Colofon

Maart 2010 • Jaargang 7 • nr. 3

Kernredactie:

Ann De prins, Yannick De Ruyter, Dirk De Smedt, Ludo Leen, Tom Van Den Troost.

Medewerkers:

Koen Dillen, Chris Janssens, Jan Lievens, Barbara Pas.

Foto's en illustraties:

Ben Bessemans, Marcel Steeman, Serge Vandeplassche, Fré

Opmaak: Sem De Bie

Oplage: 26.000

Abonnement 1 jaar: € 9

Bank: 320-0808816-03

Vlaams Belang Nationaal

Redactiesecretariaat:

Tel.: 02/219.60.09 • Fax: 02/219.72.74

vlaamsbelangmagazine@vlaamsbelang.org

In memoriam

Jef Michiels

Op 25 januari overleed Jef Michiels na een slepende ziekte. Jef was taelaar van beroep en zat sinds 2006 in de gemeenteraad van Schoten. De man met de karakteristieke baard was graag gezien en ontpopte zich tot meest actieve ledenwerver van de Schotense Vlaams Belang-afdeling. Jef Michiels werd amper 59 jaar oud.

Adriaan Aernouts

Op 6 februari overleed pater Adriaan Aernouts, sinds 1947 op verschillende plaatsen in Vlaanderen actief als parochiepriester. Vele Vlamingen kennen Aernouts ook als de pater die voorging in de eucharistieviering van de eerste IJzerwake in 2003. Hij zou tot 2008 hoofdcelebrant blijven en ook vorig jaar stond hij in Steenstrate mee aan het altaar. De laatste jaren genoot pater Aernouts van een welverdiende rust. Hij werd 89 jaar.

Aan familie en vrienden bieden wij onze oprechte blijken van medeleven aan.

21 maart 2009

*44ste Gezellig samenzijn
van S.M.F. Waasland*

Zaal 'T EN ZAL

Ten Bos 12 (schuin over de kerk),
Nieuwkerken Waas

Deuren: 12 u • Aan tafel: 13 u

*Een lekkere maaltijd van
aperitief tot koffie.*

**HET ECHTE GROTE
KAMERADENTREFFEN**

**Muziek, zang & dans en
reuzetombola**

Inschrijven door storting van 25 euro op
401-3019081-71 van S.M.F. Waasland

38ste
TENTOONSTELLING

**Herman
VAN DEN
REECK**
een zoeker in woelige tijden

van **23|03|2010**
tot **30|06|2010**

Gratis toegankelijk op
DI/WO/VR van 14 u. tot 17 u.
ZA van 10 u. tot 16 u.

**OPENING
zaterdag
20 maart
14u**

Bormshuis

BORMSHUIS vzw
Volkstraat 30
2000 Antwerpen
03/238.33.99
info@bormshuis.org
www.bormshuis.org

AANLEG-ONDERHOUD
van tuinen

RENOVATIE/SNOEIwerken

BOOMVERZORGING

CREATIEVE TUINONTWERPEN

TE HUUR:
PROFESSIONELE HOUTKLIEVER

Tel.: 03/383 05 28
GSM: 0486/10 15 43

hans.couttenye@skynet.be

STS Traiteur Service Sigrid
Koken bij u thuis of op locatie

Traiteur Service Sigrid

Voor ieders budget!

- Recepties
- Buffetten
- Communiefeesten
- Levering aan huis
- Totale feestverzorging

Tel.: 03/383.05.28 GSM.:0485/73.08.18
traiteursigrid@hotmail.com BTW:BE 863-236-355

UW HUIS, MIJN ZORG

• **ALGEMENE DAKWERKEN**

Zelfwerkend patroon
Michel Denolf

Tel. 03/3842022 Gsm 0496/890325 Fax 03/2905712

Michel.Denolf@pandora.be

EEN WEBSTEK ZONDER ENIGE TECHNISCHE KENNIS?

Meer dan 40 afdelingen gebruiken het systeem al!

www.webbreezersolutions.be
dominiegstratie webhosting w redesign

vraag vrijblijvend uw proefwebstek aan via
info@webbreezersolutions.be

INDUSTRIE VAN LANGENDONCK C.

Reinigen en Buiten dienst stellen van ondergrondse mazouttanks

Volgens OVAM VLAR II

Afgeleverd met attest

Afbraak van Tanks en constructie

Tel 03/321 92 24 Fax 03/322 42 37
OVAM-ERKENNING 8628 / E3446

KWALITEIT IN UW BELANG

LUC BRAECKMANS
luc.braeckmans1@telenet.be
fax: 03/295 83 45
gsm: 0499/35 32 88

LUNA

GEREGISTREERD AANNEMER

DRIEPIKKEL 9 • 2970 SCHILDE
0473/86.14.48

NIEUWBOUW EN RENOVATIES
ALGEMEEN METSELWERK
GYPROCWERKEN
VLOEREN EN BETEGELINGEN

Metaalconstructies en laswerken
F.D.W.C.I.

Van grote constructies tot metalen trappen, tafels, ...
Vakmanschap op maat gemaakt!

MICHAEL DE BRONETT
0476/30.99.50

march for life

N.a.v. twintig jaar abortuswet

Zondag 28 maart 2010
14.30 uur

Metro Schuman - Brussel

www.28march2010.be

Kalender

VRIJDAG 5 MAART

LIER. Kroegentocht. Org.: VBj Lier-Koningshooikt. Inl.: K. Radulescu, 0499/08.61.94.

ROESELARE. Infonamiddag 'Veilig Ouder Worden' met filmvoorstelling met B. Debie en P. Logghe in Diensten-centrum De Zilverlink, Meen-sestwg. 412 om 14.30u. Inl.: I. De Reuse, 0484/98.33.18.

ZATERDAG 6 MAART

NIEL. Afdelingsetentje in lokaal Duivenbond, Heideplaats 44 om 12u. Inl.: 0486/30.23.88.

OPOETEREN. 31ste Uilen-spiegelavond in zaal De Riet om 16u. Org.: VVB Kempen en Maasland. Inl.: W. Rosiers, 089/86.35.38.

BORGERHOUT. Kaastafel met zangavond met B. De Valck in zaal Gitschotel, L. van Berckenlaan 179 om 17.30u. Org.: Gulden Sinjoren. Inl.: Ineke Oris, 0477/49.17.62.

ERPE-MERE. 12de spaghetti-festijn in zaal Artichoke, aan de kerk te Erpe van 17.30 tot 22u. Inl.: H. Van den Broeke, 0495/47.35.14.

ZONDAG 7 MAART

TIENEN. Eetdag in OC Hakendover, Keienpoelweg van 11 tot 20u. Inl.: W. Van Dijck, 0475/70.32.86.

HEIST-OP-D-BERG. Eetdag in Parochiezaal, Schoolstr., Itegem om 11.30u. Inl.: J. Camilleri, 0497/59.46.96.

ZOTTEGEM. Infonamiddag 'Veilig Ouder Worden' met B. Debie in cafe Meileken, Stationsplein 9 van 14 tot 15.30u. Inl.: B. Vanpachtenbeke, 0472/82.78.58.

DINSDAG 9 MAART

BUGGENHOUT. Infonamid-dag 'Veilig Ouder Worden' met B. Debie in zaal Nicolaas, Jachtweg 1 om 14.30u. Inl.: S. Creyelman, 0495/24.57.14.

DONDERDAG 11 MAART

ZELZATE. Infonamiddag 'Veilig Ouder Worden' met F. Dewinter en B. Debie in Brasserie Ambiance, Grote Markt 71 (links naast de kerk) van 14 tot 17u. Inl.: P. De Roo, 486/75.13.40.

VRIJDAG 12 MAART

BORNEM. Pensenkermis in zaal Roxy, Mariekerke. Org.: VB Klein-Brabant. Inl.: W. Verheyden, 0478/90.90.75.

AALST. Infonamiddag 'Veilig Ouder Worden' met B. Debie in zaal Beukenhof, Langestr. van 14 tot 16u. Inl.: S. Herman, 0495/89.70.18.

ZATERDAG 13 MAART

STEKENE. Fototentoonstel-ling met inleiding door F. Van den Eynde in OC De Statie, Stadionstr. 113 om 14u.

HAACHT. Breughelavond in zaal Onder den Toren, Markt 4 van 17 tot 21u. Inl.: A. Vermeylen, 0478/49.17.32.

GRIMBERGEN. Eetfestijn in Parochiaal centrum, Meisens-beekstr., Humbeek om 17.30u. Inl.: J. Laeremans, 02/269.00.73.

NINOVE. Breughelfestijn in zaal Jachthoorn, Kerkstr., Lebbecke-Outer van 18 tot 22u. Inl.: P. Schietecat, 0477/35.11.13.

OOSTENDE. Meeting met G. Annemans in zaal Ten Stuyver, Stuiverstr. 357 om 20u. Inl.: Regiosecr., 059/80.80.81.

ZONDAG 14 MAART

NINOVE. Breughelfestijn in zaal Jachthoorn, Kerkstr., Lebbecke-Outer van 11.30 tot 15u. Inl.: P. Schietecat, 0477/35.11.13.

GRIMBERGEN. Eetfestijn in Parochiaal centrum, Meisens-beekstr., Humbeek om 11.30u. Inl.: J. Laeremans, 02/269.00.73.

MAANDAG 15 MAART

NINOVE. Breughelfestijn in zaal Jachthoorn, Kerkstr., Lebbecke-Outer van 18 tot 21u. Inl.: P. Schietecat, 0477/35.11.13.

VRIJDAG 19 MAART

GENTBRUGGE. Steakfes-tijn met Joris Van Hauthem in Dienstencentrum, Braemkas-teelstr. 29-45 om 19.30u. Org.: VB Koepel Gent. Inl.: J. Deckmyn, 0476/26.97.38.

BOOM. 9de algemene kwis 'Wisselbeker Eddy Herremans' in café Bierstal, Bosstr. 93 om 20u. Inl.: 0475/94.37.69.

AARSCHOT. Spreekavond 'Geschiedenis van de Vlaamse Beweging' met F. Van den Eynde in zaal Utopolis, Demervallei 4 om 20u. Org.: VB regio Leuven. Inl.: Regiosecr., 016/20.43.01.

ZATERDAG 20 MAART

ANTWERPEN. Opening tentoonstelling: Herman Van den Reeck een zoekers in woelige tijden zie blz. 44.

LOCHRISTI. Eetfestijn met B. Valkeniers in De Kring, Denenijstr. 12 om 19u. Inl.: D. De Knijf, 0475/89.03.87.

KORTEMARK. Grote Dou-chegelkaarting in OC Hemelsdaele, Vladslostr. 9, Werken om 19.30u. Inl.: W. Depoorter, 0477/50.13.08.

ZONDAG 21 MAART

OUDENAARDE. Eetfestijn in feestzaal De Linde, Berchemweg 250, Melden van 11.45 tot 13.30u. (bar tot 17.30u.). Inl.: D. Torremans, 0479/57.80.20.

SINT-NIKLAAS. 44ste feestmaal SMF zie blz. 44.

TIEGEM. Kern wordt afdeling in Mensindezaal, aan de kerk om 20u. Org.: VB Anzegem-Avelgem. Inl.: 0496/38.52.12.

DINSDAG 23 MAART

TIENEN. Infonamiddag 'Veilig Ouder Worden' met B. Debie in taverne Bon Vivant - 1ste verdieping, Grote Markt 35 om 13u. Inl.: M. Moorhem, 0476/55.37.75.

DONDERDAG 25 MAART

BEERSEL. Politiek debat 'verfransing, verstedelijking, verbrusseling' met J. Van Hauthem, B. Weyts, W. De Waele en H. Casaer in gemeentelijke feestzaal, Hoogstr. 1 om 20u. Org.: VB Rode-Beersel. Inl.: K. Sloomans, 0479/76.37.51.

LEUVEN. Infonamiddag 'Veilig Ouder Worden' met B. Debie. Inl.: J. Meulepas, 016/20.43.01.

VRIJDAG 26 MAART

LIER. Kroegentocht met J. Mortelmans in Berlarij 13 om 20u. Inl.: K. Radulescu, 0499/08.61.94.

MECHELEN. Gespreksavond 'Het Vlaams Belang en de media, een gespannen verhouding' met W. Wienen in Regiosecr.,

Grote Markt 18 om 20u. Inl.: F. Creyelman, 0495/24.42.09.

ZATERDAG 27 MAART

DENDERHOUTEM DORP.

Promotiestand op de jaarmarkt van 9 tot 13.30u. Org.: VB Haaltert. Inl.: M. Provost, 0472/98.64.62.

IEPER. 4de breughelmaaltijd met optreden van de Hitmasters met F. Dewinter in CC Cieper, Brugseweg, Sint-Jan bij Ieper om 19u. Inl.: N. Six, 0479/30.41.01.

ZONDAG 28 MAART

BRUSSEL. Mars voor het leven (tegen abortus).

Samenkomst op het Koningsplein, vlakbij het centraal station om 14.30u. Inl.: www.28march2010.be.

SINT-NIKLAAS. Lentediner in parochiezaal, Dries 70, Sinaai om 11u. Inl.: H. Pieters, 0476/33.71.70.

SINT-NIKLAAS EN STEENSTRATE. Herdenking van de moord op Dr. Borms en hulde aan de gebroeders Van Raemdonck om 11u. Org.: Wase Bormswerkgroep en vzw Gebro. Van Raemdonck. Inl.: S. Peeters, 0495/30.81.75.

BRAKEL. Eetfestijn in zaal Vierschaar, Vierschaar van 11.30 tot 14.30u. Inl.: V. Everaet, 055/42.41.07.

KORTRIJK. 4de Groot Lentefestival in Buurthuis Rollegem, Tombroekstr. 2 (aan de kerk) om 13.30u. Inl.: Regiosecr., 056/37.12.56.

DIEST. Infonamiddag 'Veilig Ouder Worden' met B.

Debie in brasserie De Keyser, Grote Markt 24 om 14u. Inl.: A. Bonnyns, 0472/51.76.52.

EKKLO. Stadswandeling en VB-treffen. Verzamelen om 14u. aan het Jan Frans Willemsplein. VB-treffen in de 'Middendstand' op de Markt om 14u. Inl.: P. Pauwels, 0477/39.66.00.

ZATERDAG 3 APRIL

DENDERLEEUV. 17de stoempfestijn in zaal The Roll's, Iddergemstr. 65 C van 18 tot 22u. Inl.: K. Slagmulder, 0476/22.64.97.

ZOERSEL. Lentereceptie met M-R. Morel in Koetshuis (naast oud gemeentehuis), Kasteeldreef 55 om 20u. Inl.: M. Verbeek, 03/383.40.02.

ZONDAG 4 APRIL

DENDERLEEUV. 17de stoempfestijn in zaal The Roll's, Iddergemstr. 65 C van 11.30 tot 15u. Inl.: K. Slagmulder, 0476/22.64.97.

TERNAT. 5de eetfestijn in Katharinakring, Sint-Katharina-Lombeek van 17 tot 22u. Inl.: T. Schelfhout, 0476/62.92.09.

MAANDAG 5 APRIL

EKEREN. Paasbrunch in zaal De Geesten, Waterstr. om 11u. Inl.: 0477/70.51.23.

AANKONDIGINGEN
VOOR HET
APRILNUMMER
DIENEN VIA UW
REGIOSECRETARIAAT
DOORGEGEVEN TE
WORDEN VÓÓR
12 MAART 2010

Noteer alvast in uw agenda

Nationaal Congres te Antwerpen op 18 april
1 mei-manifestatie te Vilvoorde

Politieke vrienden

- ‘In de politiek heb je geen vijanden nodig, je hebt immers politieke vrienden’, zo luidt een gezegde. Deze rubriek bewijst tweemaandelijks het tegendeel.

Roel Dolhain (44 jaar), huidige fractieleider Beerse

Dirk Crols (40 jaar), voormalig fractieleider Beerse

“Tijdens mijn jeugd was ik actief in het Vlaams Blok maar al snel bleek dat partijpolitiek niet aan mij besteed was, hoewel ik in de stembus nooit heb getwijfeld,” zo steekt Roel Dolhain enthousiast van wal. “Ik nam de draad weer op naar aanleiding van het proces tegen de partij in 2004. Toen het Vlaams Blok definitief veroordeeld werd, ging dat regelrecht in tegen mijn rechtvaardigheidsgevoel. Voor het eerst sinds 1981 schafte ik me opnieuw een lidkaart aan en nam contact op met de lokale afdeling, waar Dirk Crols toen afdelingsvoorzitter was.” Vanaf dat moment ging de bal pas echt aan het rollen, zo blijkt. “Na een goed telefoongesprek engageerde

**“Vele handen maken
het werk licht.”
Roel Dolhain**

ik me voor de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2006. Oorspronkelijk was het enkel mijn bedoeling de lijst te

steunen, maar Dirk drong aan en uiteindelijk belandde ik in de gemeenteraad van Beerse.”

Gaandeweg leerden de twee Beersenaars elkaar beter kennen. “Ik apprecieerde vooral zijn *no nonsense* stijl en zijn manier van aan politiek doen,” zegt Roel over Dirk. “Altijd de bal, nooit de man.” En de waardering is duidelijk wederzijds: “Toen Roel pas begon mee te werken, was ik onder de indruk van zijn onvoorstelbare energie en werkkraft. In 2000 voerde ik voor de gemeenteraadsverkiezingen nog een lijst met 3 kandidaten aan, wat ons af en toe meewarige blikken van de andere partijen opleverde. Maar zes jaar later brachten we een volledige lijst in stelling: 25 mensen! Dat was in niet geringe mate

te danken aan de overtuigingskracht van Roel. Ons aantal zetels verdrievoudigde en onze tegenstanders verging het lachen.” Terwijl Dirk als medewerker van de Europese Vlaams Belang-fractie dikwijls in Brussel en Straatsburg verbleef, nam Roel - die als zelfstandige een communicatiebureau beheert - in de eigen gemeente de honneurs waar. Een combinatie die bleek te werken, want intussen is het Vlaams Belang in Beerse een politieke factor waar rekening mee wordt gehouden.

Enkele maanden geleden nam Roel Dolhain het fractievoorzitterschap over van Dirk Crols. Als afdelingsvoorzitter werd Dirk opgevolgd door Niko Mollen. “En Niko doet dat schitterend”, zegt hij. “In de lokale werking en de gemeenteraadsfractie vormen Niko en Roel een perfect tweespan.”

Ons zetelaantal verdrievoudigde.

Dirk Crols

Roel: “Afgelopen zomer verhuisde Dirk naar buurgemeente Vosselaar. Hem vervangen was geen sinecure, maar zijn opvolger in de gemeenteraad is eveneens uit het goede hout gesneden. Uiteindelijk heeft Dirk de afgelopen jaren het pad geëffend in Beerse en een stevige ploeg op poten gezet. En vele handen maken het werk licht.” Of ze elkaar in de toekomst nog veel zullen zien? “Uiteraard”, luidt het eensgezind. “Volgende maand hebben we nog een etentje met onze echtgenotes gepland. Uiteindelijk wonen we slechts 10 kilometer van elkaar, dat is het einde van de wereld niet.”

Zweedse Puzzel

toneeltoe- rusting gevangenis	holte on- der de arm opstandig	zeer	boek- formaat	klap kansspel
		4	aan- sporing uit- straling	
verlaag- de toon		gang v.e. paard over- schot		2
kelner			voor- zetsel	betaal- plaats
broos			vogel	
	5		wortel	
bezoek	onkreuk- baar	plaats in België sneeuw- hut		deel v.e. mast parvenu
			7	zangvo- gel
stan- daard- maat	strijdperk	telwoord Europese hoofdstad		muziek- instru- ment
			familielid rond	
liefdes- god	3		Japanse gordel aarden vaas	1
pers. v.nw.		strik		voltooid vroegere echtge- noot
elektroni- sche voeler		stoom- schip		
	6		een zekere	
soort		Grieks eiland		9

VUL IN en WIN een
boek van **uitgeverij**
Egmont. Deze maand:

De slaap van de rede
van **Fré**

Winnaars vorige maand:

Francois Vandebosch
Beringen

Theo Nicasi
Lier

J.R. Claes
Keerbergen

Hugo Mampaey
Kapellen

Roger Vergote
Oostende

Oplossing vorige maand: **aansteker**

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Stuur uw oplossing voor **12 maart** met vermelding van naam en adres naar
Vlaams Belang-Redactie
Madouplein 8 bus 9 • 1210 Brussel of **puzzel@vlaamsbelang.org**

Conform de wetgeving van 8 december 1992 worden uw gegevens verwerkt om met u in communicatie te treden. U kunt ons steeds kosteloos laten weten dat u geen verder contact wenst. Dit kan per brief naar Vlaams Belang, Madouplein 8/9, 1210 Brussel of per fax naar 02/219.72.56.

SANS PAPIERS

VVBM-congres

“De mandataris: bewaker & bewaarder”

zondag 21 maart 2010 • Cultuurcentrum Dendermonde
Kerkstraat 24 (vlak bij de Grote Markt)

PROGRAMMA:

- Ontvangst vanaf 13.30 uur.
- **14.00 uur: Welkomstwoord**
door volksvertegenwoordiger en
gemeenteraadslid te Dendermonde
Barbara Pas.
- 14.15 tot 16.30 uur:
Vormingssessies:
Wat kan ik doen bij
bouwovertradingen? • Wat kan ik
doen bij milieuovertradingen? •

De knepen van het gemeente- en
districtsmandaat • De knepen van
het OCMW-mandaat • De Vlaamse
interne staatshervorming

- **16.45 uur: Slottoespraak 'Het
Vlaams Belang: non-conformistisch
en volks tegen het regime'** door
VVBM-voorzitter Francis Van den
Eynde.

- Aansluitend receptie.

Voor meer informatie kan u terecht op het secretariaat van de VVBM.
Tel.: 02/209.23.12 • fax: 02/219.80.10 • e-post: vvbm@vlaamsbelang.org

www.vvbm.org